Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

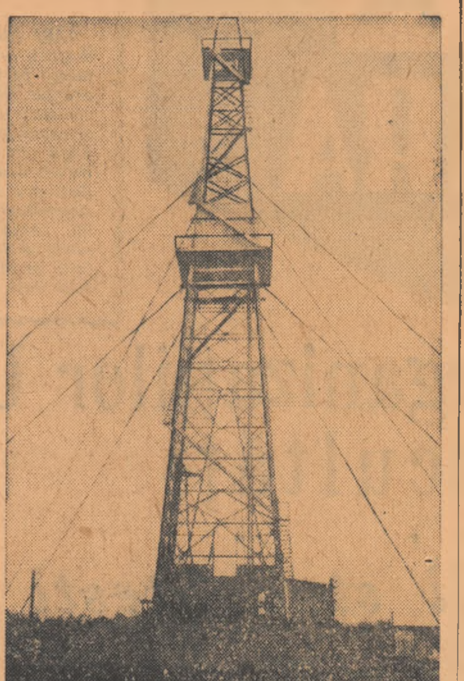
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2301 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 27 septembrie 1956

Pînă la 7 Noiembrie economii egale cu:

Să realizăm economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite

O turlă de foraj și ...

Ieri, tinerii de la uzinele „1 Mai" Ploești s-au adunat în cadrul unui mare miting. Cu acest prilej a fost lansat angajamentul: „să realizăm pînă la 7 Noiembrie, economii echivalente cu costul unei pompe triplex și al unei turle de foraj de mare adîncime". In legătură cu această acțiune a cărei răspundere și-au luat-o tinerii constructori de utilaj petrolier, trimisul ziarului nostru a avut o convorbire cu tovarășul Vasile Georgescu secretarul Comitetului U.T.M. și cu tovarășul inginer Lucian Teodorescu directorul uzinelor. Publicăm mai jos opiniile celor doi tovarăși:

Reluăm inițiativa

Multor tineri din uzinele noastre — ne spune tovarășul secretar — le mai stăruie încă în minte imaginea unei fotografii apărute prin iulie 1953 în ziarul „Scînteia tineretului". Ea reprezenta sărbătorirea îndeplinirii unui mare angajament. Economiile egale cu costul unui troliu de foraj fuseseră realizate. Și tinerii se bucurau că în preajma Festivalului de la București înscriseseră în activitatea lor o nouă victorie.

Un nou angajament a fost luat atunci: economii echivalente cu prețul de cost al unei garnituri de foraj. Și acesta a fost îndeplinit. Prin anul 1954 însă, lupta tineretului din uzina noastră pentru economii, a început să-și piardă caracterul său organizat. Una dintre cauzele acestei situații se găsește în neglijența membrilor comitetului U.T.M. care nu s-au mai ocupat în mod susținut de acțiunea în care se încadraseră tinerii din uzinele noastre. Aceasta scoate în evidență caracterul îngust, de campanie, pe care l-au conferit acești tovarăși luptei pentru economii. La o asemenea situație a dus și fluctuația ce a existat în cadrul organizației U.T.M. Edificator este următorul exemplu: din anul 1953 și pînă în prezent, în fruntea comitetului U.T.M. au stat nu mai puțin de 4 secretari. Fără îndoială că o influență negativă a avut și neglijența ținerii evidenței economiilor de către contabilitate.

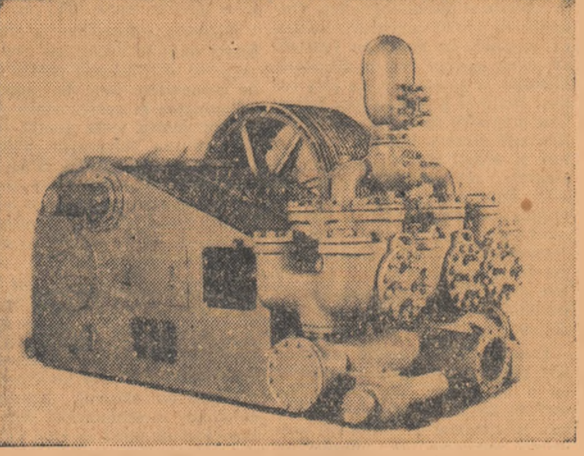
Dar cu toate acestea — adaugă în continuare tovarășul Georgescu — nu se poate spune că în ultimul timp tinerii din uzina noastră n-au realizat economii. Economiile lor însă n-au fost cunoscute de către întregul tineret, n-au constituit un exemplu mobilizator și mai ales n-au avut un obiectiv foarte bine conturat. De aceea cînd la noi a ajuns vestea că tinerii de la uzinele „Progresul"-Brăila au reluat inițiativa de a realiza economii egale cu costul unor importante produse finite, tinerii constructori de utilaj petrolier și-au manifestat viu dorința să le urmeze exemplul. Problema economiilor a fost dezbătută cu atenție în cadrul brigăzilor de tineret. Discutînd posibilitățile concrete de a face economii, membrii brigăzilor și-au luat angajamente pentru prima etapă a întrecerii — 7 Noiembrie 1956.

Angajamentele brigăzilor, centralizate de astă dată pe secții, au fost analizate în consfătuiri ale tineretului din secțiile respective. Apoi a avut loc mitingul întregului tineret din uzinele noastre în cadrul căruia a fost cristalizat angajamentul nostru: **economii echivalente cu prețul de cost al unei pompe triplex și al unei turle de foraj de mare adîncime.**

Îndeplinirea acestui angajament nu este asigurată numai de entuziasmul tinerilor ci și de unele acțiuni practice întreprinse în cadrul uzinelor noastre. Printre acestea menționez în primul rînd acțiunea pornită de tinerii strungari din sectorul Mecanica 4. Aceștia, analizînd consumul de cuțite vidia, au hotărît să reducă depășirile. În acest sens, ei și-au propus ca fiecare membru al brigăzii să economisească într-o lună de zile cel puțin un cuțit vidia. Comitetul U.T.M. a luat măsuri pentru atragerea în această acțiune cu un mare efect economic, a tuturor brigăzilor de strungari. Conducerea uzinelor ne-a sugerat ideea ca tineretul să se ocupe de asemenea de înlăturarea unor pierderi de materiale din secțiile de forje și cazangerie. Noi am propus înființarea a două brigăzi conduse de tineri ingineri care să analizeze îndeaproape cauzele pierderilor de materiale și să arate măsurile practice ce se cer aplicate. Aceste două brigăzi au și trecut la lucru.

Comitetul U.T.M. s-a hotărît să acorde o mare atenție acțiunii în care s-au încadrat tinerii din uzinele noastre și va lua toate măsurile necesare ca la 7 Noiembrie să sărbătorim îndeplinirea angajamentului.

...o pompă triplex

Cîteva recomandări

Printre veștile îmbucurătoare pe care le-am aflat la venirea mea din concediu, ne-a declarat directorul uzinelor, a fost și aceea a reluării de către tinerii constructori de utilaj petrolifer, a acțiunii de realizare a unor economii echivalente cu costul celor mai importante fabricate ale uzinelor noastre. Conducerea uzinelor e bucuroasă că și de astă dată tinerii sînt în primele rînduri ale luptei pentru economii. Tinerii și-au luat pe umerii lor o sarcină de mare cinste, aceea de a înviora și impulsiona lupta pentru economii în uzinele noastre. Ori, la noi sînt rezerve mari ceeace face ca această acțiune să fie pornită pe o bază reală, solidă.

Conducerea apreciază în mod pozitiv angajamentul tinerilor.

Aș vrea să dau cîteva recomandări tinerilor care s-au angajat în această acțiune de mare importanță. Tinerii de la Cazangerie, Turnătorie oțel și Mecanica 1 au în față un bogat domeniu de activitate. In aceste secții se pot realiza economii importante la materie primă, materiale agregate și la forjă. Îndeosebi la ultimul capitol — forța — trebuie să avem grijă la racorduri și locurile de prindere a furtunurilor de aer comprimat pe unde pot avea loc pierderi importante de aer.

Socotim de datoria noastră, accentua tovarășul Teodorescu, să sprijinim tineretul în îndeplinirea angajamentului luat. Dealtfel interesele generale ale întreprinderii și statului cer acest lucru.

In această direcție îndatorirea conducerilor secțiilor și serviciilor de contabilitate este acum de a depune eforturi pentru extinderea acțiunii în rîndurile întregului colectiv. E necesar ca șefii de secții să țină un contact permanent cu responsabilii brigăzilor de tineret, să se consulte cu ei, dirijîndu-le eforturile în domeniile cele mai importante. Contabilii din secții avînd permanent în față situația economică a secțiilor, pot face tinerilor propuneri prețioase. O mare importanță trebuie să se acorde popularizării largi a tinerilor fruntași în lupta pentru economii. In acest scop trebuie folosite toate mijloacele ce stau la îndemîna șefilor de secții.

Și conducerea uzinelor va proceda în același fel, încheie directorul. Vom sta de vorbă cu tinerii, vom asculta părerile și propunerile lor. În același timp și noi vom face tinerilor propuneri în legătură cu obiectivele și mijloacele luptei lor.

Printr-o urmărire atentă și consecventă, printr-un control minuțios, vom ușura îndeplinirea angajamentului, a cărui sărbătorire urez tinerilor să aibă loc cît mai curînd.

La culesul porumbului

Ca toate celelalte anotimpuri, ca toate campaniile, toamna își are fruntașii ei. Tinerele colectiviste Eugenia Bîră și Violeta Opriș de la gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Maglavid, regiunea Craiova sînt doar două din sutele de tineri ce intensificîndu-și eforturile sînt printre primii la culesul porumbului.

Din campania agricolă de toamnă

OMUL ESTE TOTUL

La Gherășeni — o comună situată la vreo 20 km. depărtare de Buzău — lucrează brigada I-a de la S.M.T. Stîlpu. Este al treilea an de cînd această brigadă răscolește cîmpurile gherășenilor obținînd rezultate din ce în ce mai bune, cîștigîndu-și o întreagă armată de prieteni și admiratori.

Printre cei mai apropiați prieteni ai tinerilor mecanizatori — o spune toată lumea — sînt în primul rînd membrii colectivei „Vasile Roaită". Intre colectiviști și tractoriști s-au stabilit astfel de relații, încît și unii și alții vor să fie mereu împreună, nedespărțiți.

Explicația acestei situații o găsim mai ales în succesele brigăzii — o brigadă de tineri harnici și entuziaști, un colectiv unit, condus cu pricepere de către candidatul de partid Gheorghe Roșca. Atît în campania de primăvară cît și în cea de vară, brigada lui Roșca a înregistrat cel mai înalt punctaj pe graficul de producție, deținînd steagul de brigadă fruntașă pe stațiune. Acum, dacă intri în vagonul-dormitor al brigăzii, vei da numaidecît peste stegulețul roșu pe care tractoriștii îl păstrează cu atîta grijă. Desigur nu vei găsi oameni, căci ei au plecat de cu noapte la arat, la vreo 5 km. depărtare, unde se grăbesc să termine cu desțelenitul celor 47 hectare de izlaz, că mîine încep semănatul grîului la colectivă. Dacă, din întîmplare, găsești pe șeful de brigadă Roșca, el îți explică numai în trei cuvinte succesele lor:

— Omul este totul! Dacă el are dragoste de muncă, apoi face și treabă; dacă nu, atunci începe să dea vina ba pe unul, ba pe altul, ba pe teren că-i prea tare, ba pe tractor că-i I.A.R. și nu-i K.D., iar dacă-i K.D., că nu-i M.T.Z. și așa mai departe. Asta-i! — încheie Roșca și se grăbește să plece la tractoare. Cu greu mai poți scoate și altceva de la el. Agronomul de sector Stelian Vînătoru cunoaște bine brigada lui Roșca, îl cunoaște și pe Roșca. Știe el că acest flăcău cu părul vîlvoi, cu ochii mari și ageri nu prea vrea să vorbească multe, în schimb face destule. Și le face cu pricepere!

De aceea a și reușit ca brigada sa să fie un colectiv puternic și hotărît. Priceperea lui — lucru care contează foarte mult pentru tractoriști — a cucerit inimile celorlalți, i-a transformat în oameni la fel de pricepuți.

In care altă brigadă din stațiune decît în cea a lui Roșca găsești un tractorist ca Filică Jipa? Filică a realizat cîte două planuri și un sfert în amîndouă campaniile trecute din acest an.

La fel de buni ca și Filică sînt și tractoriștii Stoica David, Gheorghe Mihai și ceilalți.

In brigada lui Roșca nu există discuții fără rost. Fiecare om lucrează acolo unde a fost repartizat cu grijă de mai înainte. Ei nu lipsesc de la lucru, cum se întîmplă în alte brigăzi și nu dorm pînă îi trezește soarele.

In brigada I-a pontatorul nu este un om oarecare, un străin care măsoară tarlalele și ține evidența lucrărilor executate. Vasile Dumitrașcu, pontatorul, este un membru de bază al colectivului brigăzii și îndeosebi un tovarăș de mare folos. Dumitrașcu are grijă să măsoare tarlalele cît mai lungi și cît mai înguste, pentru ca la capete tractoarele să nu meargă în gol. Aceasta este o chestiune foarte importantă atît pentru folosirea întregului timp în mod productiv, cît și pentru înlăturarea consumului de carburanți „în gol".

De asemenea, pentru o cît mai mare reducere a consumului de carburanți „în gol" Roșca și Dumitrașcu au indicat tractoriștilor că atîta timp cît lucrează la o depărtare prea mare de vagonul-dormitor, seara să nu se întoarcă decît cu un singur tractor, pe celelalte lăsîndu-le pe cîmp sau într-un loc mai apropiat și, bineînțeles, lăsînd și un om de pază. Și rezultatele se văd: în fiecare decadă brigada lui Roșca face economie de carburanți.

Dumitrașcu ține cu precizie și la zi evidența consumului de carburanți. Cît despre producție, nici nu mai vorbim; în vagonul-dormitor există un grafic în care pe fiecare decadă tractoriștii pot să vadă cît au realizat din plan.

— E tot opera lui Dumitrașcu! — va spune Vînătoru, zîmbind cu mulțumire.

Apoi dacă te vei uita prin „locuința" tinerilor mecanizatori vei observa că totul este pus la punct: paturile aranjate frumos, cu cearșafuri și perne curate, vesela spălată — cum mulți tractoriști n-o fac — și pusă în ordine în dulap, biblioteca și postul de prim ajutor la loc vizibil, dulapul cu scule la fel, pe jos măturat, într-un cuvînt peste tot domnește ordinea și curățenia.

Dar preocuparea cea mai de seamă a tinerilor mecanizatori rămîne realizarea și depășirea planului de producție. Planul pentru campania de toamnă este destul de mare — 1049 hantri. De aceea tractoriștii s-au gîndit să folosească măcar un cuplu de două semănători la un tractor, cuplu pe care-l vor realiza în curînd.

— Să nu uiți, tovarășe, să scrii că noi am executat primele lucrări gospodăriei colective „23 August" din satul Sudiți, formată de curînd. Le-am făcut un „ogor de toamnă" pe cinste! Aceasta au spus-o chiar colectiviștii. Inainte de a te părăsi, Roșca va mai spune: — Dar să știți că tot omul este totul! Asta-i!

DUMITRU TURTA

Stabilirea de relații diplomatice între R. P. R. și Republica Sudan

Guvernul Republicii Populare Romîne și Guvernul Republicii Sudan au căzut de acord să stabilească relații diplomatice între cele două state și să acrediteze Ambasadori Extraordinari și Plenipotențiari la București și Khartum.

Discuții romîno-iugoslave în legătură cu folosirea apelor Dunării la Porțile de Fier

In ziua de 24 septembrie au început la Orșova discuțiile între specialiștii din R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia în legătură cu folosirea resurselor hidroenergetice ale Dunării.

Specialiștii romîni și iugoslavi își vor comunica reciproc planurile și studiile cu caracter tehnic și economic elaborate în cele două țări și vor examina posibilitățile cele mai favorabile pentru construirea hidrocentralei în sectorul Porților de Fier.

Delegația romînă este condusă de ing. Popa Stoica, locțiitor al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electro-tehnice, iar delegația iugoslavă de ing. Cedomir Milicevici, director general al Comunității Iugoslave de Economie electrică.

La început de toamnă

Toamna a venit! Deși așteptat, faptul s-a consumat brusc. Oamenii au devenit mai grijulii. Toamna e ca o ciocănitură la ușă: vine iarna! La ordinea zilei: probleme de sezon...

Am pornit într-un raid prin București să descifrăm semnele toamnei. Iată cîteva însemnări fugare, primele impresii din întîlnirea cu toamna lui 1956.

Rămași în vară...

Firma glăsuiește: „Cele mai noi modele de încălțăminte de vară". O altă firmă o complectează grijulie: „Incălțăminte de vară, modele pentru bărbați, femei și copii". Citești firmele și ai impresia că te-ai lămurit: nimeni n-a fost uitat — nici bărbații, nici femeile, nici copiii. Și totuși ceva a fost uitat: magazinul își păstrează înfățișarea din mai, iar mărfurile din rafturi sfidează calendarul.

Ieri dimineață la magazinul din Calea Victoriei 106 s-a sărbătorit un veritabil record. Recordul n-a fost stabilit într-o competiție sportivă ci într-una... comercială. Pe la ora 12 și jumătate a putut fi văzut primul client care a trecut pragul magazinului. Intr-adevăr, este un record pe care... nimeni nu și-l poate explica. Magazinul geme de pantofi de pînză ce nu-și găsesc cumpărători nici măcar grație ispititoarelor solduri.

Mîine probabil că acest record nu va mai fi atins. E și firesc. Lucrul acesta ar trebui însă să-l înțeleagă conducătorii O.C.L. Produse Industriale raionale I. V. Stalin și Grivița Roșie, transformînd profilul magazinului din Calea Victoriei 106. De altfel, în treacăt fie spus, ar fi momentul să se pună capăt și inutilelor reclame radiofonice menite să-i convingă pe cetățeni acum, în toamnă, să cumpere... slipuri.

Tîrgul de toamnă

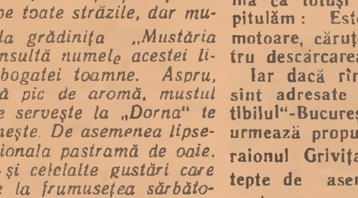
A mai rămas o zi. Mîine — anunță afișele — la halele Obor se deschide tradiționalul tîrg de toamnă. Pe șapte hectare se amenajează cu rapiditate gherete, tejghele, mustării, un parc de distracții. In interiorul halei se va deschide peste cîteva zile „expoziția-tîrg" a gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole din regiunea București.

Pregătirile sînt în toi. Responsabilul tîrgului și-a întocmit o hartă a pieții și pare un general în preajma bătăliei hotărîtoare. La drept vorbind, tovarășul responsabil nu este de invidiat în aceste momente. Pe capul lui se găsesc sute de treburi. In apropierea pieții se amenajează un dormitor cu o sută de paturi pentru țăranii ce vor veni la tîrg. Tarabele trebuiau să fie gata în cîteva ore pentru a putea fi aranjate la termenul stabilit. Din prefabricate de beton se pun tejghele. Pare-se însă că cel mai operativ a fost Circul. Animalele ce vor forma menajeria au și sosit.

Pregătirile n-au loc numai în incinta tîrgului. Și restaurantele din jur sînt în febră. Pentru miile de participanți la tîrg, 8 restaurante pregătesc, în afara unui bogat asortiment gastronomic, meniuri fixe, la prețul de 4—5 lei.

Dulce numai pe afiș

Toamna a venit la întîlnire, cu minunata ei zestre, plină de bogății. Primele mustării și-au și deschis porțile. Numai că din păcate ceea ce i se oferă cumpărătorului în unele din aceste tentante localuri este sub orice critică. Struguri ademenitori, cu bobul catifelat, dulci-parfumați se revarsă pe toate străzile, dar mustul de la grădinița „Mustăria Dorna" insultă numele acestei licoare a bogatei toamne. Aspru, acru, fără pic de aromă, mustul care ți se servește la „Dorna" te nemulțumește. De asemenea lipsește tradiționala pastramă de oaie, friptura și celelalte gustări care contribuie la frumusețea sărbătoririi toamnei.

Cîteva sute de metri mai sus, de-a lungul bulevardului „6 Martie" te întîmpină mustăria „Progresul" care ne-a încîntat anul trecut cu produsele sale. Tentația e prea mare ca să rezistăm. Peste tot o avalanșă de afișe: „Must dulce — 6 lei kg.". Dar vai! Mustul e același ca și la „Dorna".

Intr-adevăr sîntem la început de toamnă și mustăriile de-abia sînt organizate, dar s-ar cuveni mai multă grijă din partea secțiunii comerciale a Sfatului Popular al Capitalei pentru punerea în vînzare a mustului dulce.

In piață

Intr-o revărsare superbă tentantele gogonele, gogoșari dolofani, cartofii rotunzi și destul de măricei, inundă piețele Capitalei. Toamna a fost darnică și în zarzavaturi. Dar oricît cauți nu găsești la centrele „Aprozar" nici un bulb de ceapă. De acest lucru au profitat negustorii particulari care îți oferă ceapă la 4—5 lei kg. S-ar cuveni ca cei în drept, să ia din timp măsurile necesare în vederea aprovizionării populației cu acest produs. De asemenea se face simțită lipsa verzei. Trebuie făcut ceva și de grabă.

Lemne, căruțe, motoare

Stive uriașe de lemne, uscate cum nu se poate mai bine, pornesc din poarta depozitului nr. 105 „Combustibilul", pînă departe. In dreapta, grămezi nesfîrșite de lemne străjuiesc calea ferată ascunzînd-o de privirile noastre. Un motor tușește undeva pe aproape, înecîndu-se în norii de fum pe care-i scoate.

In această cetate a lemnului domnește o liniște nefirească. Motorul a tăcut și el, iar strigătele guturale ale căruțașilor pe care te pregătești să le auzi din moment în moment, se lasă așteptate.

Ce se întîmplă aci?

Zilnic sosesc la „Combustibilul" nr. 105, 30-40 vagoane lemne de foc. Sînt atîtea lemne încît nu le poți cuprinde cu ochii. Dar cine să le taie? Din cele două motoare existente în incinta depozitului, unul este stricat, iar celălalt, obosit de vremea ce s-a așternut peste el, abia mai răsuflă. Din acest motiv rampa de descărcare s-a supraaglomerat. Ar fi nevoie de 6 motoare sănătoase care să lucreze intens la tăierea lemnelor și la descongestionarea rampei.

Lîngă cîntarul depozitului vreo 10 persoane așteaptă de dimineață (acuma este ora 11) să-și ridice lemnele. Programul arată că „se lucrează" de la orele 7 dimineața, dar...

Unde sînt căruțele?

Tovarășul Șerpoiu Ilie, responsabilul depozitului, ne aduce la cunoștință că numărul căruțelor este în prezent de 8 în timp ce vara, depozitul avea... 14 căruțe. Nu putem spune că tovarășii de la „Combustibilul" nu sînt lipsiți de ingeniozitate! Noi le propunem totuși să se uite mai bine în calendar și în ciuda zilelor frumoase de toamnă să-și dea seama că totuși vine iarna! Recapitulăm: Este deci nevoie de motoare, căruțe și muncitori pentru descărcarea vagoanelor.

Iar dacă rîndurile de mai sus sînt adresate direcției „Combustibilul"-București, in rîndurile ce urmează propunem populației din raionul Grivița Roșie să nu aștepte de asemenea zilele urîte pentru a se aproviziona cu lemne. Aceasta pentru a se evita aglomerația.

★

Să punem punct. Deocamdată. Semnele toamnei ne vor prilejui curînd noi însemnări...

EDGARD OBERST
MARCEL ZONIS

Teatrul de Operă și Balet și-a deschis stagiunea

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. și-a deschis miercuri seara stagiunea cu opera „Aida" de Giuseppe Verdi.

Din distribuție au făcut parte Petre Ștefănescu-Goangă, artist al poporului din R.P.R., Zenaida Pally, artistă emerită a R.P.R., Viorel Ban, Jean Bănescu, Constantin Popescu, Maria Șindilaru, Garbis Zobian și Maria Voloșescu. Conducerea muzicală a aparținut lui Jean Bobescu, maestru emerit al artei din R.P.R.; regia — Jean Rînzescu; maestru de balet — Oleg Danovschi, artist emerit al R.P.R.

Spectacolul s-a bucurat de succes.

CĂLĂTORII

Reîntîlnire cu oamenii sovietici

Nu vreau să spun că imaginea pe care mi-o făcusem, din filme și cărți, despre oamenii sovietici era falsă.

Cunoașterea unor realități prin contact nemijlocit, este însă întotdeauna mai rodnică, te îmbogățește și te luminează incomparabil mai mult decît cea mai izbutită plăsmuire artistică. Tocmai această nevoie de a auzi cu propriile-mi urechi bătaia inimii acelor alături de care construim și pe care îi iubim ca pe niște frați mai mari — m-a îmboldit să cunosc pe viu fizionomia morală a omului sovietic.

Prima mea întîlnire cu oamenii sovietici la ei acasă, întîlnire petrecută cu cîteva luni în urmă, nu se soldase cu o experiență prea bogată. Scurtimea șederii, obligațiile profesionale, atracțiile monumentelor istorice — toate acestea își dăduseră parcă mîna făcînd în jurul meu un zid nevăzut care mă împiedeca să pătrund în intimitatea sufletească a poporului prieten. Experiența se cerea de aceea reînnoită.

Prima imagine terestră pe drumul maritim ales de astădată, a fost o imagine a pustietății: insula Șerpilor. Din îndepărtarea mării se conturează ca un pămînt al făgăduinții. Cînd o privești de aproape îți strecoară în suflet un sentiment dezolant, trei-patru case, cîțiva oameni, nici o urmă de vegetație — aceasta este trista insulă a șerpilor. De-abia Odesa îți face întîiile adevărate promisiuni ale acestui pămînt al făgăduinței. Monumentalitatea ei ți-o vestește prin faimoasa scară Potemkin, lungă de 140 metri înaltă de 24 metri, scara pe care în 1917 poliția țaristă împușca pe muncitorii ce se îndreptau spre port pentru a se întîlni cu marinarii răsculați de pe crucișătorul „Potemkin". Vibrînd de roșu și verde, scăldat în razele unui soare intens, și brăzdat de cîteva alei pe care le despart dungile paralele ale unei vegetații luxuriante, bulevardul adiacent mării îți anunță o natură nouă — mai însorită, mai debordantă. Neîndoios însă că Ialta ar fi reprezentat pentru Dante poarta de intrare în paradis. Exotismul priveliștii cu palmierul răsărindu-ți în drum, cu frecvența cu care teii și castanii apar pe străzile noastre, merge mînă în mînă cu splendoarea arhitectonică a construcțiilor ridicate în Rusia odinioară: castelul contelui Vorontov, jumătate în stil maur și jumătate în stil englez, palatul țarilor de la Livadia, „cuibul rîndunelelor" construit pe o stîncă ieșită în mare și altele.

Drumul continuă pe apă de-a lungul coastei Caucazului. Pe sute de kilometri munții se nasc din mare ca o monumentală prelungire a ei spre tăriile cerului. Oprire la Suhumi... Nu numai peisajul geografic este altul, cu un pronunțat caracter subtropical, dar și peisajul uman: frapează expresivitatea neobișnuită a figurii georgianului — frumusețea serafică și totodată senzuală a femeilor. La tot pasul, pe exotismul, romantic al locurilor se grefează monumentele statuare și arhitectonice ale tradiției gruzine. Plimbarea continuă de-a lungul nesfîrșitelor alei de palmieri, bambuși, magnolii și chiparoși ai orașului Batum — punctul de extremă sudică al litoralului sovietic — pentru a lua sfîrșit în minunatul Soci, perla rivierei caucaziene. Ochiului deja obișnuit cu revărsările generoase ale vegetației subtropicale, i se impune, izbitor de nou, aspectul de veche Eladă al acestei așezări. Inclinarea sovieticilor pentru construcția monumentală de tipul templului grec își găsește aci o maximă realizare. Muncitorii se odihnesc în sanatorii străjuite de gigantice colonade iar cînd ai ajuns în fața teatrului orășenesc, ești gata să juri că te afli pe Acropole!

Iată schițată în linii mai mult decît generale imensa punte pe care a trebuit s-o străbatem pentru a găsi pe oamenii sovietici, pentru a bate la poarta inimii lor. Dar nu, greșesc! Nu a fost nevoie nici să-i găsim, nici să le cerem a-și deschide inima, deoarece ei înșiși au venit în întîmpinarea noastră cu inima deschisă. Ne-au primit la Odesa cu urale, îmbrățișări și cuvîntări de bun venit, ne-au petrecut la Soci cu muzică, flori și... „do svidania". Sovieticul posedă un extraordinar simț de depistare a vizitatorului străin, pe care, din moment ce îl descoperă, îl înconjoară cu o grijă și ospitalitate copleșitoare. Priveam într-o seară marea de pe balustrada unui promontoriu extrem de frecventat de vizitatorii romantici ai Ialtei. Cu cîtă furie se dezlănțuie valurile asupra stîncilor acestui promontoriu și cu cîtă dezolare se retrag după ce eșuează nebunescul lor asalt! Un cetățean de vîrstă mijlocie, îmbrăcat într-o cămașă ucraineană, mă privea cu insistență și curiozitate.

— E strașnică marea — exclamă el.

Tăcerea mea mirată l-a convins desigur că vin de prin alte locuri.

— Sînteți ceh?

— Nu, romîn!

— Eu sînt din Ucraina, Ivan Kiptenco, șofer; din Kiev. Și-mi scutură mîna.

De-abia tîrziu, după miezul nopții, m-am întors la vapor. Căci ușurința cu care se împrietenesc nu este la sovietici expresia unei politețe convenționale, ea izvorăște dintr-un sincer și generos sentiment față de oaspete. Turiștii francezi cu care ne-am întîlnit la Soci ne-au surprins printr-o asemănătoare dezinvoltură în înjghebarea unei prietenii, cu o singură deosebire. După zece minute de spumoasă conversație, în decursul căreia îți oferă chiar și o țigară, se uită la ceasul de sub manșetă, și îți întinde mîna surîzător:

— Au revoir, monsieur!

De cîte ori nu mi s-au suprapus în amintire acest „Au revoir, monsieur" al lui François Jouset cu acel „Scrie-mi cum ajungi!" pe care-l striga și repeta cu înverșunare, de pe chei, Alexandr Gonciar, în seara cînd vaporul se desprindea greoi de țărmul portului Batumi. Pe acest elev de școală medie îl cunoscusem de-abia cu o seară înainte în port, cu totul întîmplător. A doua zi de dimineață mă aștepta la ieșirea din vapor cu un maldăr de vederi și o cărticică al cărei autor — un cunoscut scriitor sovietic — purta chiar numele lui Gonciar. Pe toate erau scrise dedicații.

— Aș avea o rugăminte — făcu el sfios.

Mă bucuram la gîndul că aș putea răspunde plăcut gestului său îndatoritor.

— Permiteți-mi să vă însoțesc astăzi dimineață prin oraș. Singur nu veți putea descoperi ce e mai interesant.

Și, Gonciar a devenit ghidul meu în Batumi.

La un moment dat, pe un bulevard, se oprește în dreptul unui copac impresionant prin înălțimea și linia sa dreaptă. Era o magnolia. Flori larg desfășurate, care umplu cu un miros îmbătător străzile orașelor sudice, îi împodobesc coroana. Fără să scoată o vorbă, însoțitorul meu se cațără ca o panteră pînă în vîrful magnoliei lăsîndu-mă uluit la marginea drumului. După cîteva minute, descinse cu brațul încărcat de magnolii.

— Vor rezista pînă în Romînia! exclamă el triumfător.

Aventura aceasta a repetat-o de cinci ori.

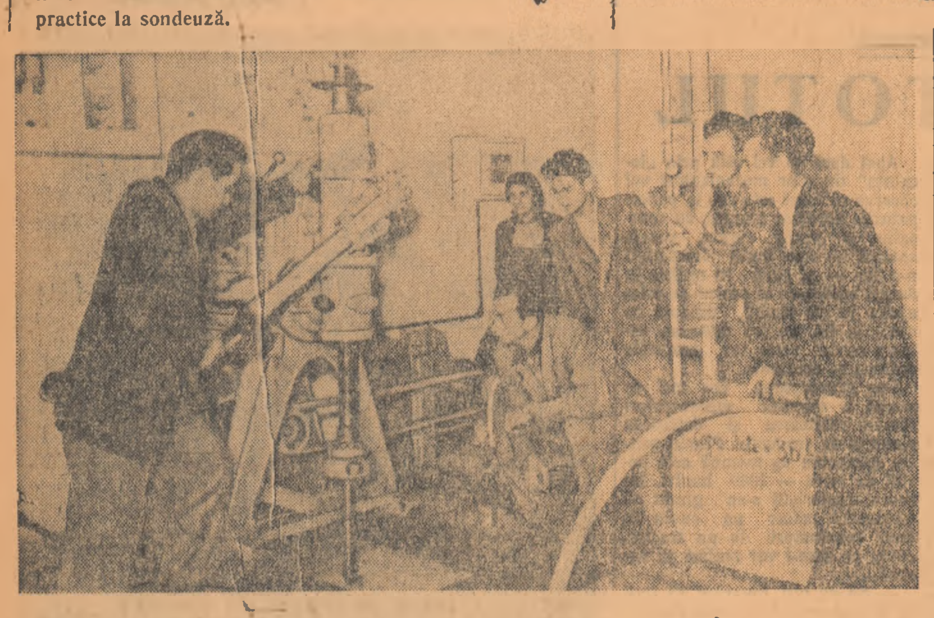
Și probabil că unii nu vor cre-

(Continuare în pag. III-a)

In laborator

Patria noastră are nevoie de tot mai multe cadre de specialiști bine calificați, competenți. Pentru aceasta, studenții din numeroasele facultăți ale țării noastre au la dispoziție laboratoare bine utilate, unde pot aplica în practică cele predate la cursuri.

Fotografia noastră reprezintă laboratorul de săparea sondelor de la Institutul de petrol și gaze din București. Iată cîțiva studenți din grupa 307, anul IV — Economie făcînd aplicații practice la sondeză.

DIN VIAȚA UNIVERSITARĂ

Asociațiile — în atenția studenților din Iași

IAȘI (de la corespondentul nostru). — O adunare studențească pe întreg centrul universitar Iași constituie un eveniment al cărui entuziasm și exuberanță tinerească te obligă să-l consemnezi. O asemenea adunare a avut loc duminică dimineață în sala cinematografului „Ilie Pintilie" consacrată terminării înscrierilor în asociațiile studențești pe întreg centrul universitar Iași. Reporterul și-a notat în carnetul de note că această adunare studențească a început de astă dată... înainte de ora anunțată, cu discuții vii, înfiripate între studenții aflați în sală. Subiectul discuțiilor nu este greu de ghicit: asociațiile studențești. Iată într-un grup de studenți de la Facultatea de filologie animatorul principal al discuțiilor este un tînăr blond, iute la vorbă. Il cheamă Corneliu Sturzu.

— Asociația studențească din facultatea noastră se va ocupa și de cenaclul nostru literar „Mihail Eminescu". In felul acesta cenaclul nostru va putea colabora cu celelalte cenacluri literare din centrele universitare satisfăcînd o dorință mai veche a studenților filologi. G. Dinescu student la Facultatea de filologie își exprimă nerăbdarea de a vedea apărut primul număr al revistei asociației la care dorește să colaboreze la sectorul de literatură.

Intr-un alt grup discută studenții de la Institutul agronomic. Angela Minuț vorbește în termeni nu tocmai elogioși despre colectivul sportiv al institutului, care pînă acum s-a îngrijit numai de echipele de fotbal și handbal. „Sînt mare amatoare de concursuri de orientare turistică, dar de doi ani de cînd sînt studentă nu am auzit să se organizeze așa ceva. Cred că odată cu constituirea asociației studențești activitatea sportivă va lua un nou avînt".

Și discuțiile continuă. Dar iată că pe scenă a luat loc prezidiul adunării. Tovarășul Constantin Amariei, prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Iași, la primul cuvînt, subliniind importanța Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților. Vorbitorul se ocupă apoi de aspectele pozitive dar mai ales de cele negative din activitatea educativă și profesională a studenților. Profesorul universitar Gheorghe Agavriloaei a făcut apoi o evocare a activității studențești progresiste din trecut. S-a dat apoi cuvîntul studentei Stana Isac, delegată la Congresul Mondial Studențesc de la Praga, care a vorbit despre desfășurarea lucrărilor.

Adunarea s-a încheiat cu un reușit festival artistic dat de studenții Universității „A. I. Cuza" și ai Institutului politehnic.

Din activitatea organizațiilor U.T.M. din facultăți

★ ★ ★ ★

Celula vieții studențești

Prima și cea mai însemnată problemă ce stă în fața grupei studențești este aceea a formării unui colectiv bine sudat.

Membrii grupei trebuie să se cunoască, să se ajute reciproc la învățătură, să se distreze împreună și să ia atitudine hotărîtă — în colectiv — față de manifestările străine colectivului.

Formarea și închegarea colectivului cere răbdare și pricepere, cu atît mai mult cu cît temperamentele oamenilor diferă, mediile din care vin se deosebesc, iar preocupările lor nu se aseamănă întru totul. Iată de pildă unii studenți de la facultatea noastră studiază cu pasiune literatura, alții găsesc prilejuri de satisfacție deosebită în analiza unor particularități de limbă la un oarecare scriitor, unora le place cîntecul și dansul, altora manifestațiile sportive (de cele mai multe ori ca spectatori). Cum să eviți în asemenea cazuri existența grupulețelor, a așa ziselor „bisericuțe"? Intrebarea și-au pus-o mulți și nu avem putința de a-i da răspunsul complect în acest articol.

Avem la îndemînă destule posibilități pentru a face ca activitatea unui colectiv de grupă să urmeze un program complex care să satisfacă preocupările cele mai diferite. Aceasta în primul rînd, pentru că membrii grupei muncesc cot la cot pentru atingerea aceluiași scop: o înaltă calificare profesională, formarea unor priceperi și deprinderi care să poată fi puse în slujba măreței cauze a construirii socialismului.

Cel care trebuie să canalizeze energia de care dispun membrii grupei, spre îndeplinirea sarcinilor care revin colectivului, cel care trebuie să organizeze și să conducă grupa din punct de vedere politic, este organizatorul grupei. Succesul muncii desfășurate în celula de bază a organizației — grupa — depinde în mare măsură de conducător. Iată de ce, în permanență, trebuie să avem în vedere felul cum muncește grupa și conducătorul ei, iată de ce trebuie să punem accent pe munca desfășurată de utemiști în grupele din care fac parte.

Tocmai de aceea alegerii organizatorilor grupelor U.T.M. i s-a acordat în facultatea noastră o atenție specială.

Este pozitiv că în acest an alegerile organizatorilor grupelor U.T.M. au avut loc, la începutul anului universitar, sub semnul traducerii în viață a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților.

In ședințele de alegeri, marea majoritate a utemiștilor și-au manifestat dorința de a participa activ la munca de cercetare științifică, cu speranța că Asociația studenților va oferi mijloace mai bune de organizare și desfășurare a acestei activități. Este îmbucurător faptul că studenții înțeleg întreaga însemnătate a legăturii dintre munca de cercetare științifică și activitatea în seminar. Această problemă s-a pus cu deosebire în discuții în ședințele grupelor de limbă și literatură romînă din anul al III-lea.

Aproape în toate grupele s-a discutat mult despre înviorarea muncii culturale de masă și în special despre necesitatea participării mai intense a studenților la spectacolele teatrale și cinematografice. Studenții au primit cu bucurie vestea că organele în drept au luat de pe acum măsuri pentru difuzarea biletelor la spectacole, cu preț redus. Secții și grupe au luat inițiativa pregătirii de festivaluri artistice, seri literare, întîlniri cu scriitori și artiști etc. In ședința de alegeri, utemiștii grupei 488 (D.) Romînă din anul IV și-au propus să pregătească o seară „Enescu" cu sprijinul Uniunii compozitorilor, iar studenții grupei de literatură și critică literară din anul II au discutat despre posibilitatea pregătirii de seri distractive cu material original.

Trebuie spus că aceste manifestări culturale la nivelul grupelor au o importanță deosebită. Tocmai de aceea comitetul pe facultate își propune să stimuleze asemenea inițiative ale utemiștilor, să-i ajute să-și petreacă timpul liber în bune condiții. Trebuie să se aibă în vedere cuprinderea fiecărui utemist din grupă în pregătirea manifestațiilor cultural-artistice.

Spre deosebire de anii trecuți acum au fost aleși în fruntea multor grupe cei mai buni utemiști. A devenit o cerință obligatorie pentru conducătorul politic acela de a fi printre cei mai buni studenți. Utemiștii au ales ca organizatori de grupă studenți buni ca: Ioana Andrei (grupa 486 D — Romînă anul IV), Gheorghe Ciompec (grupa G — Romînă anul V), Dorina Pruncu (grupa C — Romînă anul III) etc.

Exigența utemiștilor a crescut foarte mult în raport cu anii trecuți. Au fost criticați pentru slaba preocupare față de sarcinile organizației și pentru slabă preocupare pentru viața grupei organizatori ca tovarășul Prală Constantin din grupa B — Romînă anul II, care timp de un semestru n-a ținut nici o ședință de grupă și nu s-a interesat cît de cît de problemele care-i preocupau pe colegii săi.

Cu prilejul alegerilor au ieșit la iveală lipsuri care nu trebuie să se mai repete. Unele grupe n-au respectat programarea inițială a ședințelor de alegeri datorită faptului că abia jumătate din numărul de studenți frecventau cursurile și seminariile. Așa s-a întîmplat de pildă la anul IV. Vinovați nu sînt numai organizatorii de grupă ci și membrii biroului U.T.M. al anului, în frunte cu tovarășul Valerian Panasiu.

Unele ședințe s-au ținut în mod formal, trecîndu-se în fugă pe lîngă toate aspectele vieții grupei. Este cazul grupei de engleză din anul II și al grupelor de traducători din anul IV.

Considerăm că în unii ani au fost prea puțin discutate problemele pregătirii profesionale, ale frecvenței la cursuri și seminarii, precum și atitudinea față de cadrele didactice. Studenții din anul V au scăpat din vedere un lucru foarte important: pregătirea din timp a lucrărilor de diplomă și a examenului de stat.

Comitetul U.T.M. al facultății a efectuat prin membrii săi un control defectuos al alegerilor și uneori, datorită lipsei de exigență, au fost trecute ușor cu vederea lipsuri grave ale foștilor organizatori.

Eu cred că este bine ca noile organe conducătoare, birourile de ani și comitetul de facultate să sprijine și să îndrume concret munca grupelor U.T.M., să se străduiască să fie cuprinși în munca de organizație toți utemiștii. Trebuie să înlăturăm formalismul și metodele de muncă șablon și să ne ocupăm mai puțin de hîrtii și de cifre și mai mult de oameni, căci fără ajutorul lor toată strădania este zadarnică.

CONSTANTIN CLEMENTE
membru al comitetului U.T.M.
al Facultății de filologie
din București

Consecințe

In anul universitar trecut în munca organizației U.T.M. de la Institutul de petrol și gaze s-a încercat o experiență: n-au mai fost alese birouri pe an, activitatea U.T.M. desfășurîndu-se sub conducerea comitetelor pe facultăți, subordonate și ele comitetului pe institut. Inițiativa pornită din dorința de a simplifica schema organizatorică — se arăta a fi interesantă. Din păcate, cei care au aplicat-o, au scăpat din vedere un element esențial: întărirea rolului și prestigiului organizatorilor de grupă, adică a celor cărora, în lipsa birourilor U.T.M. de ani, le reveneau sarcini sporite în organizarea muncii educative a studenților. Intărirea activității în grupe era cu atît mai necesară cu cît în adunările generale convocate de comitetele U.T.M pe facultăți nu se puteau discuta decît probleme comune tuturor anilor, îndrumarea la „concret" rămînînd în atribuția fiecărui organizator în parte.

★

De curînd, la Institutul de petrol și gaze s-a terminat acțiunea de alegere a organizatorilor de grupă. Discuțiile care au avut loc cu acest prilej au evidențiat slăbiciunile existente anul trecut, concretizate în rezultatele — sub posibilități — obținute de numeroși studenți în cele două sesiuni de examene.

De la început o precizare: o treime din numărul organizatorilor de grupă din anul trecut a fost realeasă. Dar aceasta nu ne poate face să trecem cu vederea lipsa de eficacitate a muncii acestora în cursul anului trecut. Revenind la ideea expusă mai sus, activitatea grupelor nu s-a ridicat la un nivel superior, aceasta resimțindu-se în procesul de învățămînt.

Adrian Neacșu a fost reales organizator în grupa 513 din anul II, Facultatea de economie. Bine intenționat, dornic de a ridica nivelul grupei pe o treaptă superioară, el s-a străduit în cursul anului trecut să imprime studenților o atitudine corespunzătoare față de învățătură. Lipsit însă de o îndrumare competentă, directă din partea comitetului pe facultate, Neacșu s-a lăsat prins de alte preocupari neglijînd tocmai preocuparea principală: învățătura. E îmbucurător desigur faptul că majoritatea membrilor grupei au primit insigna de „Prieten al cărții", că au făcut parte din ansamblul coral al facultății, dar nu se poate trece cu vederea peste faptul că jumătate din numărul studenților a rămas cu restanțe.

In discuția avută cu tovarășul Ariton Ionescu, locțiitor al secretarului comitetului U.T.M. pe institut, acesta se arăta mîhnit de lipsa de maturitate a unor studenți din anul I. Mîhnirea reală și sinceră nu poate scuza în nici un chip lipsa de grijă tocmai pentru grupele anilor I, pentru închegarea unui colectiv puternic, cu o susținută opinie critică îndreptată împotriva chiulangiilor, a indisciplinaților etc. Faptul că grupa 513 n-a ținut în tot cursul anului trecut decît două ședințe de lucru, marchează și vina organizatorului său — tovarășul Adrian Neacșu — dar totodată oglindește și dezinteresul comitetului U.T.M., insuficientul control și ajutor acordat membrilor acestei grupe.

S-a vorbit mult despre exemplul personal al organizatorului de grupă. Unii au susținut chiar că esențialul în buna desfășurare a activității într-o grupă rezidă în atitudinea organizatorului, în comportarea sa profesională și personală. Nu trebuie ignorate aceste cerințe, dar aceasta nu este suficient. Studenta Elena Turjanski din anul II al Facultății de tehnologie a absolvit anul numai cu calificative „foarte bine". Exemplul ei a insuflat fără îndoială celorlalți membri ai grupei 317 o atitudine nouă față de învățătură. Cu toate acestea, lipsită și ea de sprijinul comitetului U.T.M., n-a putut desfășura o însuflețită muncă în grupă. Rezultatul a fost că și în grupa ei au fost studenți — într-o proporție mai mică, ce-i drept — restanțieri sau repetenți.

★

Analizînd activitatea depusă anul trecut, adunările de alegere a noilor organizatori de grupă a indicat și problemele care trebuie să stea în centrul atenției în noul an universitar. Astfel, s-a subliniat necesitatea unui larg schimb de experiență între studenții fruntași la învățătură — grupa 414 — reorganizarea bibliotecilor în cămin — grupa 412 — organizarea mai judicioasă a activității științifice a studenților — grupa 510 — etc. Este necesar ca sezisînd toate sugestiile și propunerile studenților, comitetul U.T.M. pe institut să-și revizuiască metodele de muncă în funcție de sarcinile ce revin învățămîntului superior.

I. DELEANU

Note și comentarii studențești

Ecouri clujene

Două premiere

In orașul de la Poalele Feleacului, viața studențească pulsează intens. Preocupărilor pentru însușirea materiei i se adaugă grija pentru o cît mai bună organizare a asociațiilor studențești, pentru alegerile organelor conducătoare U.T.M., pentru îmbogățirea vieții cultural-artistice.

In cele mai multe institute s-au reorganizat cercurile de artă dramatică, echipele de dansuri, corurile. Repetițiile au și început.

La Universitatea „Bolyai" cercul teatral a pregătit comedia „Tudosnök" („Femeile savante") de Molière. Interpretează studenții Koczka Gyorgy, Stener Gabriela, Szücs Iudith și asistentul Bauner Zoltan.

Un ajutor prețios au primit tinerii artiști de la regizorul Szigyarto de la Teatrul maghiar din localitate.

In același timp studenții de la universitatea „Victor Babeș" continuă repetițiile cu piesa „Zorile Parisului" de Tudor Șoimaru, repetiții despre care v-am informat încă în pagina trecută. Sub îndrumarea actorului Mihai Lapteș-Dorna vor interpreta rolurile principale în piesă studenții Onu Eugen, Hîrțan Ionel, Ștefănescu Monica și Glăjariu Constantin.

Nici amatorii de muzică nu sînt mai puțin activi. Duminică, la clubul studențesc de la căminul „Emil Racoviță" va avea loc prima audiție muzicală în cadrul căreia se va prezenta un program Beethoven.

Iar corul Universității „Bolyai", condus de dirijorul Adorjan, pregătește un interesant program cuprinzînd bucăți ale compozitorilor Bela Bartok și Kodaly Zoltan.

Pentru amatorii de sport

La Cluj au început tradiționalele concursuri sportive studențești de toamnă. La aceste concursuri iau parte peste 80 la sută din studenții universităților clujene.

Numai la concursurile de atletism de la Universitatea Bolyai participă peste 250 de studenți.

Se desfășoară de asemenea concursul de tenis de masă, volei, baschet, fotbal, tenis, gimnastică și înot.

O inițiativă interesantă este cea de a înființa o secție de scrimă la universitatea Bolyai. De pe acum s-au înscris 25 de studenți dornici să practice sportul cu arme albe.

...Și acestea nu sînt decît cîteva imagini care nu pot desigur reda întreaga varietate a activității culturale și sportive desfășurate de studenții din Cluj care pregătesc condițiile pentru o muncă rodnică în această direcție în cadrul asociațiilor studențești.

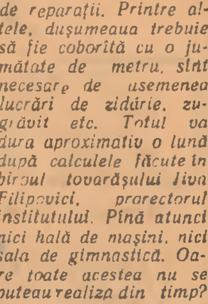
M. MUNTEANU, M. OPREA
corespondenții „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

„Măsuri urgente"

Au ecut trei săptămîni de cînd Institutul politehnic din Orașul Stalin și-a deschis porțile. Studenții au pășit optimiști în noul an școlar. Un bun început are influență asupra întregului an de învățămînt. Din păcate însă, încă de pe acum se manifestă o serie de lipsuri care influențează direct desfășurarea normală a procesului de învățămînt.

Conducerea institutului n-a luat toate măsurile organizatorice necesare. Ca urmare a acestui lucru în primele zece zile laboratorul institutului nu a putut fi folosit, instalarea și pregătirea lui nefiind terminate. In acest timp, orele de laborator au fost transformate în seminarii. Studenții de la Facultatea de silvicultură, secția industrializarea lemnului mai au și în prezent asemenea greutăți. Ei nu au la dispoziție hală de mașini pentru instalarea utilajului (care se află deocamdată la Codlea) necesar muncii practice. Pasiv în tot timpul verii, rectoratul institutului s-a încumetat ca abia după începerea cursurilor să ia unele „măsuri urgente". In consecință, s-a hotărît ca hala de mașini să fie instalată în sala de gimnastică, iar sala de gimnastică să fie mutată undeva în oraș. Incăperea destinată acestui scop are însă nevoie de reparații. Printre altele, dușumeaua trebuie să fie coborîtă cu o jumătate de metru, sînt necesare de asemenea lucrări de zidărie, zugrăvit etc. Totul va dura aproximativ o lună după calculele făcute în biroul tovarășului Jiva Filipovici, prorectorul institutului. Pînă atunci nici hală de mașini, nici sala de gimnastică. Oare toate acestea nu se puteau realiza din timp?

C. SZABO
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru reg. Stalin

Un răspuns salvator!

La orice început de an revederea dintre colegi oferă clipele cele mai frumoase, mai calde. Așteptam nerăbdător să-mi întîlnesc prietenul. Cînd colo, el apare după o săptămînă, abătut și trist.

— Ce, ești bolnav?

— Nu.

— Atunci, hai la curs!

— Nu merg.

L-am luat de braț, crezînd că glumește, dar el nici nu s-a clintit.

— Nu mai sînt student.

— De ce? Nu te-ai înscris?

— Nu, și nici nu mă înscriu.

— Păi cum?

— Uite așa. Ministerul Invățămîntului a dat decizia ca nici un student — mai ales cei din anul V — să nu fie înscris fără diplomă de maturitate. Ba mi-a venit și acasă o înștiințare de la facultate. Toată vara am bătut drumul la școala medie de băieți din Rîmnicu-Vîlcea, dar n-aveau imprimate tip. Ministerul a dat decizia, dar n-a trimis și imprimatele necesare eliberării diplomelor — așa că am venit fără ea. Secretariatul facultății m-a trimis înapoi. Secretarul școlii medii era și el foarte amărît, căci de vreo 4 ori a cerut imprimate ministerului, fără nici un rezultat. De mai bine de un an nu le-au mai trimis nici unul. M-am întîlnit acolo cu jumătate din colegii mei, și ei în aceeași situație. Așa că am venit înapoi — în locul diplomei doar cu o adeverință. Dar cum vezi, degeaba!...

— Și decanatul ce spune?

— Ce să spună? Nu mă înscrie.

— Bine, dar nu ești tu de vină că cei care dau decizii nu le respectă. Cine ar putea să te lămurească ce-i de făcut în situația asta?

— Știu eu? Poate chiar ministerul.

E cazul să se dea cît mai repede un răspuns salvator la această întrebare, pentru ca prietenul meu — și toți cei aflați în situația sa — să nu fie exmatriculați — în baza unei alte decizii — din cauza absențelor.

V. TINCU

Pe scurt

● Pînă la data de 26 septembrie a.c. 70 la sută din numărul total al studenților din țara noastră s-au înscris în asociațiile studențești.

● In fruntea acțiunii de înscriere s-au situat centrele universitare Craiova și Galați, care au reușit pînă la această dată să cuprindă în asociații pe toți studenții.

● La Facultatea de electrotehnică din cadrul Institutului politehnic din București au fost înscriși în asociații toți studenții. Același rezultat s-a obținut și la Institutul de relații internaționale.

FĂRĂ CUVINTE

In numărul 2285 al ziarului nostru a apărut articolul „Prima oră de curs", care relata despre practica unor studenți din anul I de la Institutul tehnic din Galați de a copia mecanic prelegerea profesorului. In legătură cu aceasta, tovarășul PROF. ING. FLAVIU BLASSIAN, rectorul Institutului tehnic din Galați a trimis redacției noastre spre publicare următorul articol.

SĂ DISCUTĂM

Din nou despre notițe

Prof. ing. Flaviu Blassian
Rectorul Institutului tehnic din Galați

Articolul „Prima oră de curs", apărut în „Scînteia tineretului", ridică o problemă de mare însemnătate nu numai pentru Institutul nostru ci, în oarecare măsură pentru o bună parte din studenții facultăților noastre. Ceea ce e mai regretabil e faptul că fenomenele sezisate se observă nu numai în primele ore de curs ale anului I, ci chiar și la unii studenți din ceilalți ani. Se duc uneori chiar discuții între studenți și cadrele didactice în legătură cu practica notării, pentru facilizarea căreia primii pretind a li se „dicta" cursurile cuvînt cu cuvînt.

Conducerea institutului nostru s-a preocupat și se preocupă de combaterea sistemului de a se lua note de curs în mod mecanic, cuvînt cu cuvînt. In anii școlari precedenți s-a discutat cu studenții din primul an modul cum trebuie luate notițele. In ședințele plenare de lucru cu cadrele didactice s-a discutat această problemă evitîndu-se pe cît a fost posibil dictarea cursurilor. Totodată, li s-a cerut profesorilor să atragă atenția studenților în timpul prelegerilor asupra punctelor care trebuie notate, să controleze caetele de notițe, nu pentru a elogia caetele cu volumul cel mai mare, ci pentru a combate înregistrarea automată a fiecărui cuvînt.

Credem că aceste măsuri — fără a le micșora eficacitatea — nu pot rezolva totuși ansamblul problemei. Cea mai importantă cauză a unor atari stări de lucruri rezidă — după părerea noastră — în lipsa de cursuri litografiate la unele catedre. Pentru aceasta există și cauze obiective, ca: schimbările frecvente de profil și de planuri de învățămînt (de unde și o oarecare nestabilitate a cadrelor didactice), numărul relativ mic de studenți la unele secții de specializare etc. Dar, fără îndoială, această situație este cauzată și de factori subiectivi care pot fi înlăturați. Pentru că, după părerea noastră, rezultate bune la învățătură vom putea obține numai cînd vom avea cursuri litografiate la toate disciplinele.

Existența de manuale tipărite sau de tratate traduse (și unele chiar netraduse) nu poate substitui necesitatea cursului. Ele pot ajuta pe studenți să adîncească unele probleme, dar în mod practic, un student, mai cu seamă din primii ani, nu are nici timpul, nici obișnuința de a se descurca printre diferite manuale și tratate dacă-i lipsește firul călăuzitor care este cursul profesorului.

Noi credem că în ora de curs studentul trebuie să se concentreze nu pentru „a auzi", ci pentru „a înțelege", nu pentru „a scrie", ci pentru „a reține". Caetul de notițe, indispensabil la seminarii și lucrări practice, nu trebuie folosit la curs decît pentru notarea unor definiții, formule matematice, chimice, eventual schițe, diagrame etc., pe care studentul le construiește odată cu profesorul.

La practica greșită de a se lua notițe „cît mai complecte" a contribuit și mai contribuie și astăzi faptul că acestor caete de notițe li se acordă uneori o importanță nejustificată de către unele cadre didactice. Sînt cazuri cînd și organizațiile U.T.M. merg pe aceeași linie (expunerea în vitrine a caetelor de notițe frumoase și complecte etc.) Nu e de mirare că unii studenți își pierd nopțile copiind pe curat notele de la curs, bine înțeles cu toate confuziile și scăderile inerente unei „stenografii" rudimentare.

După părerea noastră trebuie evidențiate rezumatele de curs care dovedesc că studentul a reușit să scoată esențialul, fără confuzii, reușind astfel să-și alcătuiască și un prețios ajutor pentru revederea materiei înainte de examene.

In concluzie, noi ne propunem ca în acest an universitar să întreprindem o serie de acțiuni care să combată metoda greșită de luare a notițelor „cuvînt cu cuvînt", atacînd însă și rădăcinile acestui rău. Astfel:

1. Se va intensifica munca de editare de cursuri. Cum acest lucru este limitat de o serie de condiții obiective (planificarea litografierii, număr mic de exemplare etc.) se va cere cadrelor didactice „rezumate de curs" care vor fi multiplicate cu mijloace proprii.

2. In ședințele de lucru cu cadrele didactice se va prelucra din nou și pune în discuție problema sprijinului pe care acestea trebuie să-l acorde studenților pentru deprinderea unei juste metode de notare.

3. Se va discuta pe larg această chestiune cu studenții, insistîndu-se mai ales asupra modului cum trebuie efectuat studiul individual.

Dată fiind importanța pe care o prezintă problema notițelor pentru pregătirea profesională a studenților, cred că ar fi cazul ca aceasta să fie supusă unei discuții mai ample în coloanele ziarului „Scînteia tineretului" la care să participe pe lîngă cadrele didactice și studenții. In acest mod se va putea ajunge — credem — la concluzii cît mai utile pentru munca noastră de viitor.

Viața de organizație

Fantezie

In sediul comitetului raional U.T.M. Sighet e freamăt de glasuri tinerești. Se află aci învățătoare tinere și atenee în pitoreștile lor costume naționale, tineri muncitori și feciori de la sate îmbrăcați în pantaloni țesuți în casă, pe cap cu nelipsitele clopuri de paie. O societate pestriță ca îmbrăcăminte dar omogenă ca preocupări — adjuncții cu învățămîntul politic și responsabilii culturali din comitetele organizațiilor de bază U.T.M.

Mulți dintre ei vin pentru prima oară la raion și de aceea se uită cu curiozitate și oarecare sfială în jur, așteaptă cu interes cele ce vor urma. Cu toții participă însă pentru prima oară la o consfătuire de asemenea proporții. Comitetul raional a avut o inițiativă demnă de luat în seamă: instruirea laolaltă a adjuncților cu învățămîntul politic și a responsabililor culturali din comitetele U.T.M. de a căror inițiativă și activitate depinde în mare măsură succesul în munca culturală și în învățămîntul politic al tineretului.

Să discutăm despre munca noastră

Nu e ușor să pregătești un program interesant și atrăgător din care să se poată trage maximum de învățăminte și care totuși să nu obosească. Comitetul raional a găsit una din multiplele soluții posibile.

Inceputul a fost făcut cu expunerii asupra lucrărilor Congresului al II-lea al U.T.M. și a altor cîteva importante documente, printre care rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie privind problemele transformării socialiste a agriculturii. Au urmat apoi discuții. Ele au fost deosebit de instructive atît pentru participanți cît și pentru comitetul raional și activiștii săi. La discuții au participat și utemiști cu experiență, dar și începători; au ieșit la iveală metodele bune de muncă ale unora, stîngăciile altora. S-a făcut un larg schimb de vederi, s-au emis „teorii" noi, iar la sfîrșit s-a făcut lumină asupra principalelor probleme ridicate de utemiști.

Ce probleme s-au discutat? Se poate spune că nota dominantă în discuții a fost dată de dorința de înfrumusețare a vieții de organizație, de îmbogățire a conținutului fiecărei acțiuni. In acest sens s-a vorbit despre contribuția organizațiilor de bază la lămurirea țăranilor asupra avantajelor lucrării în comun a pămîntului, despre primirea de noi tineri în U.T.M. și îndeosebi a fetelor, despre ședințomania din unele organizații și despre felul în care se poate organiza o reuniune frumoasă.

— Fiecare utemist să-și aducă prietenul ori prietena în U.T.M. — cerea Tinca Coziuc.

— Să fim primiți în activitatea culturală și atunci tinerii ne vor urma — spunea o învățătoare din Săpînța. (Interesîndu-mă mai îndeaproape am aflat de la ea istoricul unei echipe culturale fruntașe — prima pe raion la concurs — care a început însă cu 3-4 utemiști îndrăgostiți de cîntece și dansuri).

— Să citim noi și să popularizăm cărțile citite — au afirmat mai mulți participanți la consfătuire, pe ale căror piepturi strălucea insigna „Prieten al cărții". In munca de popularizare a cărții s-a expus o mare varietate de metode. Unii au început cu povestirile lui Creangă pe la șezători și au ajuns la recenzii și seri literare, alții au recomandat reviste, au întocmit fotomontaje și au organizat discuții în jurul cărților preferate.

Remarcante au fost și discuțiile purtate în jurul învățămîntului politic. S-a vorbit și despre frecvență și despre căldura din sălile unde se țin cursurile, dar mai ales s-a vorbit despre conținutul lecțiilor și seminariilor. Se poate afirma că a fost unanimă dorința participanților de a lupta pentru aplicarea cu consecvență a învățămintelor relevate din Hotărîrea C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea propagandei de partid și întărirea legăturii ei cu practica construcției socialiste. Cei prezenți au afirmat că anul acesta vor organiza în cercurile și cursurile politice ale U.T.M. discuții vii, interesante, legate de sarcinile economice concrete ale locului de muncă respectiv, de specificul muncii în organizația noastră, care să exercite o puternică atracție asupra tinerilor.

In pauze s-a cîntat, s-a rîs și s-a glumit, s-au înfiripat prietenii și chemări la întrecere. In prima seară s-a rulat un film, iar în a doua seară a urmat...

O surpriză

Cînd s-a anunțat programul s-a spus că va avea loc și o reuniune tovărășească. Participanții au găsit firesc ca în una din seri să se distreze împreună și n-au cerut amănunte la acest „punct" din programul consfătuirii. Trebuie spus însă că și organizatorii au păstrat o totală discreție.

Seara, la Casa de cultură raională. Pentru „încălzire", orchestra începe un vals și perechile se avîntă în ritmul muzicii.

Maramureșenii s-au grupat în jurul muzicii (așa e obiceiul), dar în oricare colț al sălii ai sta abia poți rezista la chiuituri și la bătăile picioarelor.

Se poate spune pe drept cuvînt că încălzirea s-a făcut. Deci, poate începe programul propriu-zis. Și a urmat: un concurs de recitări.

Apoi din nou dans. La un moment dat au apărut doi tineri cu o sfoară lungă pe care erau legate diferite mărunțișuri: creioane, carnețele de notițe, piepteni și altele. Muzica s-a oprit și după cîteva explicații „tehnice" a început jocul „Taie sfoara". In hazul tuturor, băieți și fete legați la ochi se chinuiau să nimerească obiectele de pe sfoară. Unii le-au nimerit, alții nu, dar s-a rîs copios.

A fost și un concurs de cîntece și unul de dans, s-a jucat și „Perinița", au învățat și maramureșenii dansurile „de la oraș". Tîrziu, cînd reuniunea s-a terminat toți au regretat. S-au distrat bine și fiecare a învățat că reuniune nu înseamnă numai dans, că, cu puțină imaginație, se pot organiza cîteva ore pline de farmec.

Reuniunea n-a fost însă singura surpriză

...A mai urmat una

Consfătuirea s-a terminat cu o excursie. De dimineață grupul de participanți a urcat pe Solovan. Trebuie spus că Sighetul, cu împrejurimile sale minunate, așezat în pitoreasca vale cuprinsă între Tisa și Iza, oferă nu numai vizitatorilor ocazionali, ci și localnicilor clipe de adevărată desfătare. Toamna, deși timpurie, mărește farmecul peisajului. Aceasta face ca voia bună să devină stăpînă. După un urcuș de aproape o oră se fixează ca reședință un platou de unde se vede pînă-n... Ucraina.

Apoi, într-un luminiș se fixează „poligonul" și încep concursurile de tragere la țir, în alt loc se joacă volei. Cîțiva băieți joacă fotbal, în timp ce acordeonistul speră să-i poată strînge la o horă. Deodată — sigur că va avea succes — începe să cînte „Perinița". Sînt lăsate și mingile și armele.

Cele cîteva ore petrecute pe Solovan nu vor fi uitate așa ușor de utemiști. Jocurile au alternat cu discuții însuflețite despre frumusețile raionului lor, necunoscute de mulți dintre ei

Și aproape fiecăruia îi venea pe buze concluzia firească: „Și în satele noastre se pot organiza excursii, de ce nu ne-am gîndit pînă acum?"

Au coborît însuflețiți, uimiți de cea mai mare descoperire din ziua aceea: că locurile lor natale sînt minunat de frumoase, că tinerilor le va place să se cațere pe munți chiar dacă le va fi greu, că eforturile lor vor fi răsplătite prin emoțiile ce le vor trăi văzînd atîtea frumuseți.

...Și consfătuirea a luat sfîrșit

Cei peste 90 de tineri, cîți au luat parte la consfătuire, din cei 102 mobilizați, au plecat nu numai încîntați de timpul minunat petrecut, ci și hotărîți să împrospăteze activitatea organizațiilor lor.

★

Pentru că e vorba de o consfătuire, se impun și cîteva concluzii. Poate că consfătuirea a avut și slăbiciuni. Dar trebuie relevat că organizatorii nu s-au limitat doar la discuții despre „munca tinerească", așa cum se face încă în multe locuri, ci cu puține eforturi au reușit să dea însăși consfătuirii un caracter tineresc, viu, demn de urmat nu numai de participanți, ci de toți cei care vor organiza în viitor asemenea acțiuni.

MARIETA VIDRAȘCU

Reîntîlnire cu oamenii sovietici

(Urmare din pag. I-a)

de dacă voi adăuga că acest amic de o zi a ținut să-mi mai aducă la vapor un roman istoric despre care garanta că „mă va da gata" și un pachet de discuri în care nu uitase să-l pună pe Șostakovici, deoarece îmi dibuise slăbiciunea, că în clipa desprinderii vaporului mi-a aruncat de pe țărm pe punte un mic pachet, bogat învelit în hîrtii, în care se afla o monedă de argint din anul morții lui Lenin.

Aproape fiecare sovietic este în felul său un filozof. Mă obligă la această apreciere — poate pentru noi surprinzătoare — constatarea că majoritatea interlocutorilor mei orientau discuția, în mod constant, spre problemele mari ale existenței omenești. Timp de o zi jumătate cît am fost la Odesa oaspetele Olgăi Dmitrievna Dașcenko, activistă de partid, am discutat despre fericire și prietenie, despre destin și menirea omului, atît cît în țară mi se întîmplă s-o fac doar în delungul a multe luni. Conștiința omului sovietic este neconteniț asaltată de întrebări fundamentale cărora se străduie a le da răspunsurile de cea mai înaltă valoare etică. Acest fenomen se petrece și cu Vladimir Basențian, muncitor modest într-un orășel al Republicii Abhaze și cu Mark Hesin, student eminent al universității din Moscova. Imaginea acestuia din urmă îmi va rămîne neștearsă prin profunda seriozitate în înțelegerea vieții politice, prin maturitatea de gîndire și receptivitatea la tot ce apare nou în viața ideologică a țării sale.

Cît de vii mi s-au părut pretutindeni sentimentul mîndriei și conștiința originalității naționale! Dacă în București, unui intelectual i-ar veni ideea să apară pe bulevard într-o cămașă înflorată cu motive folclorice, ar trezi desigur la trecători zîmbete ironice. A purta pe sine într-o cît de mică măsură pecetea specificului național — fie aceasta o simplă tichiuță gruzină — iată un lucru foarte firesc la oamenii sovietici și foarte îndrăgit de ei. Ca să nu mai vorbesc de aspectele majore ale acestei mîndrii naționale. Imi amintesc de discuția purtată în parcul din Suhumi cu Zurah Ratiani, student la jurnalistică în Tbilisi. Discuție foarte întortochiată, prin meandrele artei și literaturii universale. Măreția culturii georgiene — iată leit-motivul dat discuției de proaspătul prieten din Tbilisi. Aflu că Gruzia a dat lumii un mare liric, contemporan și asemănător lui Byron, pe Barataș-vili. „Dacă cultura georgiană — spunea el la un moment dat — ar fi fost tot atît de răspîndită ca cea engleză atunci nu Baratașvili s-ar fi numit Byronul Georgiei ci Byron — Baratașvili al Angliei".

Numai izbindu-mă la tot pasul de acest pronunțat sentiment al mîndriei naționale mi-am putut explica disprețul tinerilor sovietici față de acei puțini din rîndurile lor care se arată fascinați de tot ce vine de peste hotare, mai ales sub aspectul portului. Intîlnești din cînd în cînd apariții ciudate de tineri cu creastă de cocoș pe creștetul capului, pantaloni înguști, pantofi etajați, cămăși scoase din pantaloni și alte acareturi vestimentare extravagante. Exemplare corespunzătoare pe bulevardele noastre — cîte vreți. Sovieticii îi numesc „stileaga".

L-am întrebat într-o zi pe Levon Merabov, student la Conservatorul din Moscova, care este accepția exactă a acestei noțiuni:

— Acești indivizi, mi-a răspuns el, înțeleg formal necesitatea legăturii cu străinătatea. Ei își însușesc doar unele aspecte exterioare la modă ale civilizației occidentale, nu cultura progresistă a acesteia. Ce să-i faci... Există oare pădure fără uscături?

Pe sovietici, și în primul rînd pe tineri, îi animă într-adevăr un interes pasionat de a cunoaște cît mai multe despre viața și cultura celorlalte popoare. Nu voi vorbi nici despre interesul lor legitim pentru marile culturi ale lumii — franceză, germană, engleză, față de care nutresc o autentică stimă. Voi pomeni doar de marea lor simpatie față de cultura romînească, în legătură cu care mulți dintre ei au dovedit cunoștințe remarcabile. Moscoviții sînt entuziasmați de bagheta lui Silvestri și a lui Georgescu, de vocea lui Garbis Zobian și a Zenaidei Pally. Cîntecul lui Vescan „In Bucureștiul iubit" a făcut înconjurul Uniunii și nu puțini sînt cei în care a stîrnit dorința de a cunoaște Capitala patriei noastre. Revista „Narodnaia Rumînia" se citește acolo în mod curent așa cum la noi se citește „Flacăra" sau „Urzica". Fiecăruia dintre proaspeții prieteni, calitatea de „romîn" îi apărea încărcată de o bogată semnificație: expresia condensată a unui popor inimos, generos, cu o cultură originală și în impetuoasă dezvoltare.

GEORGE BALAN

La Govora, oamenii muncii sosiți la odihnă găsesc o atmosferă primitoare. Cantinele curate, flori proaspete pe mese, mîncărurile gustoase și frumos servite, arată dragostea și grija față de cei ce vin aici în concediu.

Fotografia noastră reprezintă o imagine din localitate, care i s-a părut mai atrăgătoare fotoreporterului.

Foto: R. COSTIN.

ORAȘUL

Ca orice adevărată declarație de dragoste, confesiunile intime adresate orașului nu pot izvori la lumina crudă a zilei — le-ar împiedica pudoarea. Dar aproape de miezul nopții, cînd îmi îndrept pașii spre casă, cînd salut cu respect — totuși fără cucernicie — turlele scunde ale bătrînelor biserici, cînd recunosc după sunet fiecare piatră de caldarîm, cînd îmi evocă ceva fiecare zid pe lîngă care trec, cînd arborii foșnesc prietenos, iar străzile mă poartă singure, atunci e altceva. Atunci îngîn un cîntec de dragoste orașului; el îl ascultă zîmbind cu înțelegere. (Stai! Mă jenează puțin genul neutru al cuvîntului oraș; *va fi însă destul să mă refer la* Capitală *și totul va fi bine). Ii exalt însușirile și nici unul dintre ridurile ei nu mai îmi vine în minte, estompată fiind de emoție și întuneric. Pînă și lipsa de echilibru dintre un cartier și altul, dintre o casă și alta, mi se pare o trăsătură particulară, plină de farmec și o primesc ca atare. Uit atunci cît de mult indispune haosul urbanistic care a tradus fidel gustul burgheziei romînești — în speță cel al îmbogățiților primului război mondial — vizibil în caracatița diformă, cu o masă centrală umflată și tentacule lungi, subțiri, încălecîndu-se și răsucindu-se. Uit atunci și această strîmbă, pe alocuri sugrumată Cale a Victoriei, evocată în atîtea romane și pe care fantezia unui personaj al lui G. Călinescu o vedea — deloc urît — o viitoare magistrală destinată clădirilor publice, în stil monumental, cu propilee etc. Uit că, pe alocuri, Capitala arată cu mult mai bătrînă decît s-ar cuveni la cele cîteva sute de ani ai ei și, la lumina felinarelor sau a lunii, fac Bucureștiului jurămîntul meu de credință.*

Și totuși, de ce aș minți, am cîteva regrete care nu știrbesc cu nimic dragostea pe care i-o port. Regretele există independent de ea, dar trec zilnic deasupra dragostei mele, așa cum trec vîntoasele deasupra orașului. Intîi, că Bucureștiul nu cunoaște o mare înălțime. Păcat. Ce superb ar fi să vezi întreaga Capitală, cu miile ei de lumini, de culori, de armonii, de contraste, de semne particulare, așternută supus la picioarele tale. (Aha, regret de îndrăgostit care vrea să domine! Tot ce se poate, nu neg). Sărmanul deal al Mitropoliei! Nu-i ajung puterile pentru ceea ce ar vrea să fie și cînd zăresc de pe înălțimea lui numai o frîntură din minunăția bănuită a priveliștii, mă întristez deabinelea.

Al doilea regret — lipsa unei ape curgătoare demne. Știu, știu — Dîmbovița — apă dulce... Aici, ce să mai vorbim, totul e prea cunoscut. V-ați gîndit de cînd n-a mai ivit poporul, din adîncurile lui fecunde, vreun cîntec nou despre Dîmbovița? Intelegeți, Capitala nu are oglindă și feminitatea ei suferă. De aci, retușuri făcute la întîmplare, stricîndu-i prospețimea. In anul 1953, nenumărate case fuseseră spoite uniform în alb, dispărînd ca sub un strat gros de pudră. Dar dacă s-ar fi privit în oglinda unei ape curgătoare demne de ea, Capitala ar fi spus „nu" și obrazul ei ar fi arătat altfel.

Al treilea regret e cel mai dureros, pentru că ar fi infinit mai ușor de evitat decît celelalte două. N avem cîntece despre București. Subînțeleg: cîntece frumoase. Secția de muzică ușoară a Uniunii Compozitorilor o să mă apostrofeze. Asta nu schimbă cu nimic situația. Deși sînt cel puțin o duzină de melodii ale căror texte „vorbesc" despre București (și semnatarul acestor rînduri este autorul unuia din ele, așa încît, e clar, nu are numai simț critic) cîntece ale Bucureștiului, ale sale, *nu există. Fie, convin asupra unei excepții, două. Dar cîte cîntece ale Parisului cunoaștem? Sau ale Moscovei? Să nu mi se răspundă cu „păstrarea proporțiilor". Dragostea noastră nu cunoaște un asemenea argument.*

Da, ne iubim orașul. Fie că am văzut lumina între zidurile lui, fie că i-am trecut barierele în anii uceniciei, îl simțim al nostru prin tot ce are, prin tot ce ar mai trebui să aibă și va avea. Cu siguranță că va avea — dragostea noastră, a tuturor e chezașă pentru acest lucru. Dragostea cheltuită în milioane de ore de muncă a dat orașului o înălțime nouă. Nu este o figură de stil, asta se poate lua la propriu: din turnul alb și sobru al „Casei Scînteii" vezi Capitala noastră ca în palmă, cu miile ei de lumini, de culori, de armonii, de contraste, de semne particulare. Unul din vechile mele regrete se volatilizează. Dragostea noastră a împodobit lacurile și le-a prefăcut în fermecătoare oglinzi, bine argintate, înrămate în verde profund, oglinzi în care Capitala se poate privi cu cochetăria care o prinde de minune. Cu atît mai bine: renunț și la cel de-al doilea regret al meu. La cel cu privire la cîntece, îmi pare rău, dar nu pot să renunț, deocamdată.

Iubindu-l, ne dor multe pentru orașul nostru. Așa este legea iubirii. Ne doare zădărnicia în care, de ani de zile, se istovesc apelurile la curățenie adresate unora care, ca băiețelul isteț din basmul lui Charles Perrault, vor să regăsească drumul pînă acasă, presărînd la fiecare doi pași cîte o sămînță de dovleac, despicată cu multă artă. Ne doare perseverența cu care întreprinderea de instalare a gazului metan, I.D.G.B., avidă ca cetățeanul de pe stradă să-i celebreze zilnic realizările, lasă pavajele stricate pe porțiuni lungi, ca semn că dedesubt trece binefăcătoarea conductă. Ne doare neglijența sau superficialitatea cu care se fac unele lucruri (finisajul unor clădiri) și indolența sau candoarea cu care nu se fac de loc altele. Spre ilustrare: de multă vreme, de 12 ani, așteptăm ca sculptorii noștri să omagieze în limbajul expresiv al artei lor, jertfa ostașilor romîni căzuți în lupta împotriva fascismului. De ce atîta tărăgănare? E posibil ca azi, la 12 ani de la eliberare, să nu avem decît abia o placă pe locul respectiv? Dacă de vină este inerția, inerția trebuie combătută.

Putem face mult pentru acest lucru. Noi, cei care cîntam cu o voce în schimbare pe cînd ridicam roabele încărcate cu molozul lăsat de bombardamente, noi, cei care ne-am petrecut adolescența între orele de școală și cele ale muncii voluntare, netezind taluzuri, sădind puieți, trecîndu-ne cărămizi din mînă în mînă — noi n-am mai ști cum să folosim astăzi energiile noastre? Dar piatra fundamentală a Teatrului Național din București nu trebuie să mai rămînă multă vreme un simbol. Trebuie ca în socotelile referitoare la costul săpării fundațiilor să se țină seama de uriașul entuziasm potențial al tinerilor care își iubesc orașul: el va reduce masiv coloanele de cifre. Sfatul Popular al Capitalei să nu-l uite și va avea mai puțini contabili și mai multe șantiere. In fiecare an, iarna, în Piața Republicii se înalță, din mari cuburi, conuri și sfere de lemn colorate, orășelul de basm al copiilor. Bucuria ține o lună. După o lună, feeria se desface prozaic în scînduri netrase la rindea, în cartoane rupte, în zdrențe de staniol. Vraja se rupe. Dar dacă am înălța undeva, într-un parc, un orășel permanent, din ziduri curate, durabile? Cheltuielile, cîte ar fi, s-ar recupera rapid, în schimb bucuria celor mici ar ține 365 de zile pe an. De i s-ar încredința tineretului un astfel de șantier... Dar circul? Pînă acum, hardughie de lemn, își pitea trupul greoi și disgrațios îndărătul unor magazine scunde, prea puțin arătoase și ele. Acum, tot acolo, se ridică sălașul mai demn pe care îl merită o artă frumoasă și grea. Dar de ce să rămînă ascuns?

Și altele, multe... Poate că nu acestea sînt obiectivele cele mai importante. La rînd ar trebui să vină noi locuințe, noi întreprinderi? Foarte bine. Oricum, orașul va crește și se va înfrumuseța. Dar dacă stă în puterile noastre să zorim timpul, s-o facem, fiecare, spre cinstea tinereții celor de azi, ca și spre amintirea popasului pe care l-a făcut legendarul Bucur ciobanul.

ȘTEFAN IUREȘ

INFORMAȚII

Miercuri la amiază, tovarășul Marcel Popescu, Ministrul Comerțului Exterior, a primit pe membrii delegației comerciale a Camerei de Comerț și Industrie Indoneziene, în frunte cu dl. Kosasih Purwanegara, președintele Camerei de Comerț Indoneziene din Djakarta, conducătorul delegației.

S-au discutat posibilitățile de lărgire a schimburilor comerciale în cadrul acordului comercial existent între țara noastră și Indonezia și modalitatea de lărgire și pe alte căi a acestor schimburi: consignație, expoziții, credite pe termen lung etc.

★

Miercuri dimineața, tovarășa Constanța Crăciun, Ministrul Culturii a primit delegația oamenilor de cultură din Egipt.

In aceeași zi, delegația oamenilor de cultură din Egipt, a făcut o vizită la Institutul de folclor din Capitală, unde s-a interesat de organizarea și de cercetările științifice ale Institutului.

★

Ansamblul de cîntece al partizanilor invalizi din Lubliana (R. P. F. Iugoslavia) a făcut miercuri dimineața o vizită la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".

Miercuri seara la Teatrul C.C.S., Ansamblul de cîntece și dansuri al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. a dat un spectacol în cinstea artiștilor iugoslavi.

★

Miercuri seara s-a înapoiat în Capitală venind din Uniunea Sovietică, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R. împreună cu soția, prof. Alice Săvulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., care la invitația Academiei de Științe a U.R.S.S. și-au petrecut concediul de odihnă în marea țară vecină și prietenă.

★

Medicul american dr. Henry Heimlich, profesor la „New York Medical College", care vizitează în aceste zile țara noastră a asistat miercuri dimineață la o operație de reconstrucție a esofagului executată la clinica de chirurgie a prof. dr. Th. Burghelea de la spitalul Panduri, de o echipă de chirurgi conduși de dr. Dan Gavriliu.

„Evadații"

După ce ai văzut filme ca „Ultima etapă", cutremurătoarea operă a regizoarei poloneze Wanda Jakubovska, sau „Drum însîngerat", coproducția iugoslavo-norvegiană care a ținut recent afișul cinematografelor noastre, cu greu poți presupune că aceeași temă, elaborată încă o dată va putea spune ceva nou, te va putea o dată mai mult emoționa. Se mai adaugă la aceasta o oarecare crispare a spectatorului care se apropie cu destulă greutate astăzi de filmele de război, ce au darul de a-i readuce aminte momentele grele, dureroase pe care fiecare le-ar dori definitiv apuse. „Evadații" lui Jean Paul Le Chanois ar părea deci dezavantajat prin însăși tema sa. Și totuși este un film de mare actualitate.

Spunea undeva Le Chanois: **„toate subiectele mele de film au ca scop să atragă atenția asupra unei probleme imediate, o problemă gravă în stare să emoționeze aproape întreg publicul"**. Intr-adevăr, deși se petrece în anii războiului, filmul „Evadații" este de o stringentă actualitate. Referindu-se la poziția artistului față de personajele sale, față de problemele lor, Le Chanois socotește, după propria-i mărturisire, că important este să privești prezentul din punctul de vedere al viitorului. De data asta regizorul privește trecutul din punctul de vedere al actualității.

Subiectul filmului este de o simplitate caracteristică operei lui Le Chanois. Trei francezi evadați în 1943 din mizeria lagărelor de internare naziste vor să ajungă în Suedia neutră. Și reușesc. Filmul narează istoria plină de peripeții a acestei reușite. Asta e tot. Urmărirea evadărilor celor trei francezi este însă pentru Le Chanois în primul rînd un nou prilej pentru a-și expune concepția despre oameni, de a milita pentru ideile profund umaniste, atît de dragi regizorului.

In fond, filmul, dincolo de peripețiile celor trei evadați, este o profesie de credință a unui artist care afirma nu demult că **„dacă noi avem o oarecare influență, dacă ducem o cît de mică acțiune, aceasta trebuie să-l slujească pe om și progresul său"**. Tema solidarității umane este mai veche în opera lui Jean Paul Le Chanois. Este aceasta în fond tema, ideea de bază a filmelor sale, ca oarecum gravul „Examenul", înduioșătorul „Plecat fără adresă" sau deliciosul „Tata, mama, bona și eu". Și de astădată, istoria — inspirată dintr-o întîmplare reală — a celor trei francezi evadați, este menită de regizor să vorbească despre necesitatea acestei solidarități.

Pierre, André și François, cei trei eroi ai filmului, sînt oameni cu caractere diferite. Unul dintre ei remarcă chiar că, în timpuri normale, în timp de pace, ei nu ar fi putut deveni prieteni. Fiecare își are preocupările lui, ideaIurile lui, felul său de trai. André (Michel André) rîvnește ca, îndată după evadare, plecînd la Londra, să ia parte la mișcarea de rezistență, Pierre (Pierre Fresnay) dorește doar să-și revadă liber patria, iar François (François Perier) vrea pur și simplu să fie liber, să nu mai știe de nimic. La ce folosește atunci libertatea — e întrebat — pentru ce ți-ai riscat viața? Răspunsul sosește prompt de o simplitate dezarmantă: omul trebuie să fie liber, pentru că îngrădit nu e om. Pentru că, André și Pierre — și oare numai ei? — concep libertatea ca o condiție elementară a existenței, fără de care viața nu e viață. După cum, dacă vă amintiți, șoferul din „Plecat fără adresă" socotea că a-ți ajuta semenul este tot o necesitate firească a vieții. Redusă la linia ei esențială, concepția despre viață a evadatului André este că „omul e născut pentru a fi liber". Orice oprelişte a libertății e nefirească. Și nu există, cred, spectator al filmului „Evadații" care să nu înțeleagă actualitatea mesajului lui Le Chanois, pentru care sîrma ghimpată a lagărului nu este decît o metaforă semnificînd orice limitare a libertății oamenilor, limitare care în țările capitaliste nu a rămas încă din păcate, de domeniul trecutului.

Istoria evadării celor trei eroi al filmului cunoaște cîteva mo-

CRONICA FILMULUI

mente emoționante de solidaritate umană. Cînd, în împrejurări bizare, François și André se întîlnesc cu Pierre, al treilea evadat deghizat în ofițer neamț, răsună de pe buzele unuia un gînd rostit cu amărăciune: ne întîlnim, în aceste condiții vitrege, printre străini și dușmani, trei francezi și totuși nu avem încredere unul în celălalt. Este un mesaj pentru găsirea unui punct de contact între oameni.

Nu sînt în stare să fac o apreciere în procente, dar o mare parte a filmului se petrece în interiorul unui vagon de marfă. Un singur decor în care se mișcă, acționează, trăiesc trei personaje. Și totuși, filmul nu e nici pe departe plictisitor; dimpotrivă, ne ține tot timpul cu atenția încordată. Aceasta nu doar datorită intensității acțiunii, ci și pentru că cele trei personaje trăiesc pe ecran cu o mare autenticitate. Are Le Chanois o uimitoare capacitate de a diseca minuțios întîmplările mărunte, de a lumina pînă în intimitatea sentimentelor eroilor săi, de a dezvălui neașteptate semnificații gesturilor cotidiene. In vagonul de marfă nu se pot petrece, firește, evenimente mari. Insă fiecare personaj este creionat cu artă desăvîrșită. Deși eroii sînt, prin forța împrejurărilor, constrînși la o oarecare imobilitate, printre lăzile înghesuite în interiorul vagonului, totuși și în aceste condiții François nu-și pierde neastîmpărul, André își dovedește calmul, iar Pierre maturitatea. In această îngrădire a decorului, fiecare cuvînt, fiecare gest este o trăsătură care completează portretul personajelor. Toate episoadele ce se petrec în vagon sînt însoțite de însemnările jurnalului lui Pierre. Sînt notații care comunică idei, sentimente și emoții prin lirismul puțin amărui al omului care deslușește lumea doar prin crăpăturile vagonului.

...In vagon e liniște. Ceilalți doi au adormit. Lipsa de apă îi chinuie de multe ore pe evadați. Afară, lîngă calea ferată, curge în gol un robinet. Gîndurile lui Pierre se suprapun unui șir de imagini, dăruindu-ne vibrația poeziei autentice. Pierre notează: **„Azi e 14 iulie. Robinetul curge mereu. Undeva, oameni se joacă de-a războiul.** (și împușcăturile se aud, repetate). **Un flăcău și o fată descoperă un joc cu mult mai vechi** (o pereche veselă de îndrăgostiți se aruncă în iarba înaltă). **Deasupra lor șuieră gloanțele și robinetul curge mereu și azi, 14 iulie".**

O scenă din film

Datorită artei lui Jean Paul Le Chanois o lume de idei, de sentimente trăiește între cei patru pereți ai acelui vagon de marfă. Experiența aceasta artistică a regizorului, de a-și ține actorii într-o încăpere de cîțiva metri pătrați, este pe cît de temerară pe atît de reușită. Și poate tocmai acea parte a filmului în care nu depășim cadrul interiorului de vagon este cea mai interesantă, cea mai captivantă. Păcat că dialogul excelent, spumos, spiritual, este prost tradus, cu nenumărate inexactități.

Ar fi nedrept să nu amintim muzica lui Joseph Kosma care însoțește imaginea ca un al doilea dialog. De pildă, folosirea obsesivă a cunoscutului cîntec francez „Auprès de ma blonde", sugerează setea de libertate a eroilor, contrastînd cu melodia sfîșietoare a muzicuței paznicului hitlerist.

Și ca să revenim la gîndul inițial, deși nu atinge înălțimile tragice ale filmelor „Ultima etapă" sau „Drum însîngerat", „Evadații" merită din plin să se situeze în rîndul acelor valoroase opere cinematografice evocînd destinele oamenilor care au trăit anii cei mai grei ai omenirii. Numele lui Jean Paul Le Chanois îl îndrăgim și pentru darul de data aceasta, mai mult.

ION BARNA

„Romînia — o importantă țară industrială"

Convorbire cu Ana Toma prim locțiitor al ministrului Comerțului Exterior

Recent, tov. Ana Toma, prim locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, care la invitația președintelui Consiliului Tîrgului internațional de la Salonic a vizitat acest tîrg, la care a participat și țara noastră a avut o convorbire cu un redactor al Agenției „Agerpres".

Am primit cu deosebită plăcere — a declarat tov. Ana Toma — invitația d-lui Dimitriacopulos, președintele Consiliului Tîrgului internațional de la Salonic de a vizita acest tîrg, la care țara noastră a participat în acest an pentru prima oară. Vreau ca de la bun început să subliniez că autoritățile oficiale din Grecia au acordat o atenție deosebită atît delegației romîne cît și pavilionului R.P.R.

In general standurile pavilionului romînesc s-au bucurat de o caldă apreciere din partea miilor de vizitatori și în special din partea populației Salonicului care a vizitat cu mult interes și simpatie pavilionul R.P.R. Ziarul „Naftenboriki" cel mai mare cotidian economic din Atena a publicat un amplu material cu privire la pavilionul R.P.R. sub titlul: „Romînia dintr-o țară agricolă înapoiată s-a prezentat ca o importantă țară industrială".

Tov. Ana Toma a subliniat apoi că înainte de a părăsi Grecia a făcut o vizită la Atena, d-lui Papaliguras, ministrul Industriei și Comerțului care a felicitat delegația romînă pentru reușita și succesul pavilionului R.P.R. Totodată, ministrul Industriei și Comerțului al Greciei a exprimat dorința guvernului grec de a lărgi relațiile economice greco-romîne, manifestînd un interes deosebit pentru produsele de export ale R.P.R. Am căzut de acord — a spus tov. Ana Toma — ca în cursul lunii octombrie, o comisie economică romînă să se deplaseze la Atena unde de comun acord cu forurile competente din capitala Greciei, să stabilească posibilitățile de lărgire a listelor de mărfuri din cadrul acordurilor comerciale dintre cele două țări, precum și tratarea unor noi acorduri, ca acord de clearing multilateral, convenție pentru transporturi maritime etc.

PESTE HOTARE

Inaugurarea filialei Asociației culturale Argentina – Romînia din Cordoba

BUENOS AIRES 26 (Agerpres). In zilele de 17—19 septembrie a avut loc inaugurarea activității filialei Asociației culturale Argentina-Romînia din Cordoba, important centru cultural și industrial al Argentinei. Prof. Gustavo Roca a fost ales președintele filialei Asociației. Au participat: dr. Victor Dumitriu, consilier și Romulus Tîgu, secretar al Legației R.P.R. din Buenos Aires.

Cu acest prilej s-au prezentat filme romînești și s-a inaugurat o expoziție de artă populară romînească. Dr. Victor Dumitriu a ținut o conferință despre „Cercetări romînești în domeniul cardiologiei" în fața profesorilor și cadrelor de specialitate din clinicile medicale universitare.

In ziua de 19 septembrie, reprezentanții Legației R.P.R. în Argentina au oferit o recepție la care au participat: A. Azar, secretar general al Guvernămîntului regional, reprezentanți ai guvernului Federal; profesori universitari; medici; avocați; ingineri; reprezentanți ai presei locale și alte persoane.

O nouă ciocnire la granița iordaniano-israeliană

LONDRA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Un purtător de cuvînt al armatei iordaniene a făcut o declarație la Amman în legătură cu atacarea teritoriului Iordaniei de către trupele israeliene. După cum relatează agenția Reuter, purtătorul de cuvînt a declarat că un detașament militar israelian cu un efectiv de brigadă a atacat în noaptea de 25 spre 26 septembrie posturile legiunii arabe în punctele Vadi Fukin și Husan, la sud-vest de Bethlehem. Această ciocnire a durat aproape cinci ore, după care trupele israeliene au fost nevoite să se retragă pe teritoriul lor.

AL VIII-lea CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST CHINEZ

— Ședința din 25 septembrie —

PEKIN 26 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din 25 septembrie a celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez a luat cuvîntul Cen I, membru al Comitetului Central al P.C. Chinez și vicepremier al Consiliului de Stat, care a vorbit despre situația internațională și politica externă a R.P. Chineze.

In cei zece ani de după război, a spus Cen I, popoare, care reprezintă laolaltă 1.200.000.000 de oameni, adică aproximativ jumătate din întreaga populație a globului pămîntesc, au pus capăt situației lor coloniale și semicoloniale. Acele țări care se mai găsesc încă într-o stare de dependență colonială sau semicolonială, sau în stare de dependență economică față de imperialism, nu mai pot fi considerate ca o rezervă „sigură" și „inepuizabilă" a imperialismului. Sistemul colonial imperialist s-a destrămat definitiv.

In opoziție cu statele imperialiste, a spus în continuare vorbitorul, țările socialismului duc o politică de coexistență pașnică și colaborare prietenească cu țările care au scuturat jugul colonial.

Este mai presus de orice îndoială, a spus Cen I, că posibilitățile de menținere a păcii și de preîntîmpinare a războiului au crescut considerabil. Subliniind totodată că cercurile agresive ale S.U.A. nu vor renunța în nici un caz de bunăvoie la planurile lor, Cen I a arătat că este necesar să se urmărească cu vigilență uneltirile dușmanilor păcii și să se depună eforturi și mai mari în scopul consolidării păcii generale.

Marea alianță dintre cele două țări — China și Uniunea Sovietică — a spus vorbitorul — a devenit o garanție trainică pentru menținerea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume. China a stabilit o prietenie trainică, veșnică și de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică și cu toate țările socialiste. Orice uneltiri ale imperialiștilor care caută să submineze această prietenie sînt sortite eșecului.

Cen I a arătat că China a și stabilit relații diplomatice cu 28 de state, avînd o populație de peste 1 miliard de oameni; China a stabilit legături economice și culturale cu un număr și mai mare de state și popoare. Există state, a spus în continuare Cen I, care, nesocotind realitățile, încearcă să înlăture China de la participarea la problemele internaționale.

Vorbitorul a arătat că China năzuiește spre o coexistență pașnică cu toate țările, fără excepție, inclusiv Statele Unite.

Relevînd contribuția pe care a adus-o China la încetarea războiului în Coreea și la restabilirea păcii în Indochina, Cen I a prezentat de asemenea o propunere concretă cu privire la convocarea unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai Chinei și S.U.A. în vederea reglementării pașnice a litigiului chino-american din regiunea Taivanului. Un număr tot mai mare de țări și popoare din întreaga lume — a spus el — își exprimă protestul împotriva cotropirii Taivanului de către Statele Unite. Vorbitorul a arătat că odată cu creșterea puterii Chinei, cresc și posibilitățile de eliberare pașnică a Taivanului.

Poporul chinez — a declarat el — nu poate fi împiedicat să elibereze Taivanul și, indiferent pe ce cale se va realiza acest lucru, Taivanul va fi eliberat.

A luat apoi cuvîntul Tan Di-hua, șeful Biroului de proiectări al Ministerului Industriei Chimice, care a vorbit despre lipsurile în domeniul planificării construcțiilor capitale.

Li Vei-han, șeful secției pentru problemele activității Frontului Unit de pe lîngă C.C. al P.C. Chinez, a subliniat că în cei 11 ani care au trecut de la Congresul al VII-lea al P.C. Chinez, datorită conducerii juste a tuturor naționalităților de către Comitetul Central, toate clasele democratice, toate partidele democratice și toți activiștii democrați fără partid, toate organizațiile populare din China, unindu-se strîns în Frontul Popular Democrat Unit, au repurtat o victorie deplină în revoluția democratică și o victorie decisivă în revoluția socialistă.

Frontul unit, a spus el, reprezintă o largă uniune, a cărei bază este alianța dintre muncitori și țărani.

După ce a subliniat că Frontul unit este o armă a luptei de clasă și o formă aparte a acesteia, Li Vei-han a criticat diferitele concepții oportuniste asupra problemelor Frontului unit și ale luptei de clasă.

Siui Li-tiun, activist al secției de propagandă a C.C. al P.C. Chinez, și-a consacrat cuvîntarea problemelor învățămîntului teoretic al comuniștilor.

Luînd apoi cuvîntul, Cjou Ian, șef adjunct al secției de propagandă și agitație a C.C. al Partidului Comunist Chinez, a arătat că victoria revoluției socialiste în China a adus mari transformări în viața culturală a societății.

C.C. al partidului, a spus Cjou Ian, a promovat următoarea linie: „Să se la întrecere toți oamenii de știință, să înflorească toate florile". Această linie constă în a încuraja o întrecere liberă în domeniul creației artistico-literare și în activitatea de cercetări științifice, în a contribui ca fiecare om de știință și artă să-și poată manifesta în deplină măsură talentul și aptitudinile pentru ca, prin eforturi comune, să se construiască o cultură nouă, socialistă.

Arătînd că realismul socialist reprezintă o nouă orientare în dezvoltarea mondială a artei și cea mai înaintată metodă de creație, Cjou Ian a spus totodată că realismul socialist nu poate fi considerat o dogmă. In literatură și artă trebuie să existe stiluri și curente deosebite din punct de vedere al caracterului lor, care pot oglindi viața. Numai într-o întrecere liberă a tuturor stilurilor și curentelor creației artistico-literare, pot dobîndi literatura și arta socialistă mai puternică și cea mai sănătoasă dezvoltare.

In încheierea cuvîntării sale, Cjou Ian a subliniat importanța conducerii de partid în domeniul literaturii și artei.

S-a dat apoi cuvîntul lui Saifuddin, secretar al Comitetului de partid al regiunii autonome Sinț-zian-Uigură.

In cuvîntarea sa, scriitorul Cjao Șu-li a vorbit despre datoria scriitorilor chinezi.

A luat apoi cuvîntul Van Șou-dao, șeful Biroului 6 al Consiliului de Stat. In cursul anilor care au trecut, a spus el, munca în domeniul transporturilor și telecomunicațiilor a corespuns în general nevoilor dezvoltării economiei naționale. Totuși, în prezent se manifestă o discordanță între volumul transporturilor și capacitatea de trafic a transporturilor. Cauzele principale ale acestei situații sînt: creșterea extrem de rapidă a volumului transporturilor, utilarea tehnică insuficientă a transporturilor, repartizarea neuniformă a liniilor de transport etc.

Van Șou-dao a subliniat necesitatea dezvoltării intense a rețelei de transport, mai ales prin construirea de noi linii ferate.

Huan Țzin, ministrul Construcției de Mașini, a arătat că tînărei industrii constructoare de mașini din China îi mai lipsesc multe ramuri, în special în ce privește producția de utilaj greu, de precizie și complex. Subliniind că rezolvarea acestei probleme este de mare importanță pentru industrializarea socialistă a țării, Huan Țzin s-a ocupat îndeosebi de necesitatea specializării întreprinderilor, trecerii lor de la lucrări de reparații și montare la producția de mașini, a trecerii de la copierea unor modele străine la elaborarea de construcții proprii.

A luat apoi cuvîntul Jao Bin, directorul uzinei de automobile nr. 1.

In încheierea ședinței din 25 septembrie, a luat cuvîntul Liu Șun-iuan, secretar al Comitetului de partid din provincia Tzianșu. El a criticat faptul că nu se folosesc complect posibilitățile industriei din provincia Tzianșu și a făcut o serie de propuneri în vederea lichidării acestei situații.

Ședința din 26 septembrie

PEKIN 26 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința din 26 septembrie a celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez a fost adoptat în unanimitate noul statut al P.C. Chinez.

La ședință Sun Țin-lin, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, a rostit o cuvîntare de salut adresată Congresului.

La dezbateri au luat cuvîntul delegații la Congres: Van Hoi-șou, ministrul Industriei Metalurgice, Ton Dai-iuan, ministrul Căilor Ferate, și alții, în total nouă persoane.

După pauză, Congresul a trecut la cel de al patrulea punct de pe ordinea de zi — alegerea organelor centrale ale partidului.

Li Fu-ciun, care a prezidat ședința din 26 septembrie, a anunțat că alegerile vor dura două zile: în ședința din 26 septembrie vor fi aleși membrii Comitetului Central, iar la ședința din 27 septembrie membrii supleanți ai Comitetului Central.

După alegerea comisiei pentru numărarea voturilor delegații la Congres au votat prin vot secret. Rezultatele votării vor fi anunțate în ședința din 27 septembrie.

Cu aceasta, ședința din 26 septembrie a luat sfîrșit.

Conferința pentru examinarea și aprobarea Statutului Agenției internaționale pentru energia atomică

NEW YORK 26 (Agerpres). — La 25 septembrie au avut loc două ședințe plenare ale conferinței pentru examinarea și aprobarea Statutului Agenției internaționale pentru energia atomică.

In ședința de dimineață a luat cuvîntul delegatul Iranului, Abdeh, care a salutat constituirea agenției.

In ședința de dimineață au luat de asemenea cuvîntul reprezentanții Australiei, Danemarcei și Belgiei.

Ședința din după-amiaza zilei de 25 septembrie a fost deschisă prin discursul rostit de Dixon, reprezentantul Angliei. A luat apoi cuvîntul reprezentantul Cehoslovaciei, Winkler, vicepreședintele conferinței.

Riian, reprezentantul Iordaniei, a adus o serie de amendamente generale proiectului de statut și a sprijinit în special propunerea Iranului ca Orientul Apropiat și Africa să fie reprezentate mai larg în consiliul de administrație.

Subliniind marile posibilități pentru folosirea largă a energiei atomice în cele mai diferite domenii ale științei, tehnicii, agriculturii, industriei și medicinei, G. N. Zarubin, reprezentantul U.R.S.S. a arătat necesitatea imperioasă de a se recurge la eforturile colective ale multor state în vederea organizării lucrărilor pentru folosirea pașnică a energiei atomice.

Reprezentantul U.R.S.S. a arătat că Uniunea Sovietică acordă mare însemnătate colaborării cu celelalte țări în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și consideră că trebuie să fie luate toate măsurile pentru ca toate materialele fisionabile să fie puse în slujba omenirii și nu pentru exterminarea ei.

„Dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice — a continuat reprezentantul U.R.S.S. — ar fi putut să fie mai deplină și eficace dacă ar fi fost realizat un acord internațional cu privire la interzicerea necondiționată a armei atomice și cu hidrogen și cu privire la scoaterea ei din armamentul statelor".

G. N. Zarubin a vorbit amănunțit despre dezvoltarea largă pe care au căpătat-o în U.R.S.S. lucrările din domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

Reprezentantul sovietic a arătat că Agenția atomică internațională trebuie să devină o organizație universală.

„Singura condiție pentru primirea ca membru al agenției trebuie să fie consimțămîntul statelor de a-și asuma și de a îndeplini obligațiile consemnate în statutul agenției.

Agenția nu trebuie să impună țărilor care primesc ajutor condiții de control care să încalce drepturile lor suverane.

Uniunea Sovietică — a spus în încheiere reprezentantul U.R.S.S. — sprijină crearea unei organizații internaționale menite să contribuie la folosirea largă a energiei atomice pentru cauza păcii, progresului și prosperității omenirii".

DICȚIONAR EXTERN

Ce este Liga Arabă?

Capitala Egiptului, Cairo a găzduit recent una din cele mai importante conferințe politice ale lumii arabe. Convocat într-o sesiune extraordinară, Comitetul Politic al Ligii Arabe care întrunește reprezentanții tuturor țărilor arabe din Asia și Africa a luat în discuție problema Canalului de Suez.

Un scurt istoric al Ligii Arabe ne va da posibilitatea să înțelegem mersul importanța.

Constituită la 22 martie 1945 la Cairo cu participarea Egiptului, Siriei, Libanului, Irakului, Iordaniei, Arabiei Saudite și Yemenului, Liga Arabă s-a impus în scurtă vreme pe arena internațională, cîștigîndu-și în cîțiva ani recunoașterea unanimă a marilor puteri ale lumii. Ulterior Libia și anul trecut Sudanul au aderat la Liga Arabă. In momentul de față Liga Arabă numără nouă state.

Liga este condusă de un Comitet Politic în care sînt reprezentați miniștrii de Externe ai celor 9 țări mai sus menționate. Liga Arabă are un secretar general care este totdeauna un reprezentant din partea Egiptului. In Comitetul Politic și în Consiliu fiecare țară dispune de un vot și fiecare dintre statele prezentate are drept de veto. Ea se conduce după un regulament reprezentat de Carta Ligii Arabe. In această Cartă sînt expuse țelurile politice urmărite de Liga Arabă. Ele sînt: întărirea legăturilor dintre statele arabe, colaborarea lor în domeniul economic, cultural și politic, apărarea independenței și suveranității acestora.

Evident, că Liga Arabă n-a acționat și n-a putut acționa întotdeauna cu aceeași eficiență ca în prezent. Situația aceasta trebuie pusă în legătură cu faptul că în sînul Ligii Arabe s-au manifestat diverse tendințe politice contrare unității lumii arabe. Acest fapt a dat posibilitatea puterilor colonialiste și mai ales S.U.A. și Angliei să folosească unora în cadrul conducătorilor țărilor arabe în sprijinul politicii lor agresive.

Sînt cunoscute cazurile în care Anglia și S.U.A. au încercat să transforme Liga Arabă, într-un instrument de înăbușire a mișcării de eliberare națională în țările arabe și pentru transformarea Orientului Mijlociu într-o bază de agresiune împotriva țărilor iubitoare de pace.

Dar asupra Ligii Arabe se exercită și alte influențe. Este vorba de influența opiniei publice din țările Orientului Mijlociu care încă de la înființarea Ligii Arabe a cerut ca ea să devină un for reprezentativ al lumii arabe. Orientarea politică nouă care s-a conturat în ultimii ani ca urmare a creșterii mișcării de eliberare națională în țările arabe ca și în țările asiatice învecinate s-a făcut resimțită și în sînul Ligii Arabe.

Ceea ce a făcut însă ca Liga Arabă să acționeze cu mai multă eficiență în politica internațională este faptul că principalele țări care fac parte din acest organism ca Egiptul, Siria și Arabia Saudită au refuzat să adere la alianțele militare ale occidentului. Linia neutralistă pe care o promovează aceste trei state care au întreprins o acțiune cu intensitate sporită în contrapondere la Pactul de la Bagdad a insuflat o nouă orientare întregii Ligi Arabe.

Rînd pe rînd între statele arabe s-au încheiat tratate cu caracter defensiv, întărindu-se în același timp colaborarea culturală și economică.

Toate acestea arată că în lumea arabă s-au produs transformări demne de a fi relevate și apreciate la justa lor valoare. Ele sînt doar un aspect al avîntului general al mișcării de eliberare națională care cuprinde popoarele din regiunea Orientului Mijlociu.

H. IOHAN

10 ani de la apariția revistei „Tineretul lumii"

Acum 10 ani, în luna septembrie, la chioșcurile de ziare și în vitrinele librăriilor din numeroase țări au apărut exemplarele unei noi reviste. Era proaspăta publicație lunară: „Tineretul lumii", editată de Federația Mondială a Tineretului Democrat.

Coperta primului număr al revistei cu un format mic, tipărită într-o singură culoare, înfățișa o imagine reprezentativă pentru tînăra generație de după cel de-al doilea război mondial: un tînăr și o tînără, purtînd drapelul de luptă al F.M.T.D., priveau încrezători spre viitor. In interior, cititorul găsea puține materiale, dar actuale și interesante. Se vorbea astfel despre scopul și programul F.M.T.D., era recenzat filmul indian „Fiii pămîntului", se deschidea o discuție despre probleme ca „Femeia căsătorită trebuie să muncească?" sau „Tineretul socialist și F.M.T.D.", erau publicate două reportaje; despre „Calea ferată a tineretului" — pe atunci în construcție în Iugoslavia — și despre călătoria delegației tineretului sovietic în Italia, precum și alte cîteva note, fotografii și informații.

Cine a propus înființarea revistei, nu se mai știe. Dar delegații la Conferința Mondială a Tineretului ce a avut loc la Londra, în 1945, își aduc desigur aminte că ideea de a se edita o asemenea publicație a fost discutată atunci cu înflăcărare.

E interesant de știut că redacția primului număr al „Tineretului lumii" era formată doar dintr-un singur om: tînărul austriac Peter Gellert, primul redactor al revistei: și nu ocupa decît o singură cameră, un birou și un dulap. E drept că în inventarul revistei se mai afla și o mașină de scris la care batea... tot Peter Gellert.

Desigur, toate acestea au rămas astăzi doar ca amintiri. „Tineretul lumii" are în zilele noastre sute de mii de cititori, pe toate continentele.

Revista apare în fiecare lună în limbile, engleză, franceză, spaniolă, rusă, germană, chineză, maghiară, polonă și romînă, iar din două în două luni în suedeză și arabă. Formatul s-a mărit de patru ori, iar coperta este ilustrată în patru culori.

In Republica Populară Romînă revista „Tineretul lumii" este citită cu mult interes.

„E o revistă minunată!", îi scriu redacției cititorii de orice nație ar fi ei, care fac cunoștință cu „Tineretul lumii" iar cei ce au urmărit apariția revistei lună de lună, timp de 10 ani, se gîndesc acum cu siguranță la primul număr pe care l-au citit în 1946: acel număr cu coperte într-o singură culoare, cu un format mic și scos de sub tipar cu atîtea eforturi și emoții.

Colectivul ziarului „Scînteia tineretului" dorește din toată inima comitetului de redacție al revistei „Tineretul lumii" succese și mai mari în munca sa.

In prima fotografie: Redactorul șef al revistei, André Savaris, discută cu membrii colectivului redacțional.

In a doua fotografie: Desenatorul Istvan Czegledin, laureat al celui de al IV-lea Festival Mondial explică schema de paginație a unui număr.

Problema Suezului trebuie rezolvată pe cale pașnică

* *

Intrunirea Consiliului de Securitate

NEW YORK 26 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 26 septembrie s-a întrunit la New York Consiliul de Securitate al O.N.U. sub președinția lui Emilio Nunez Portuondo (Cuba).

Consiliul de Securitate a fost convocat la cererea Angliei și Franței, care au prezentat o plîngere privind „acțiunile unilaterale" ale guvernului egiptean în problema Suezului. Consiliul de Securitate, trebuie de asemenea să examineze plîngerea guvernului egiptean din 24 septembrie privind „acțiunile împotriva Egiptului ale unor state în special ale Franței și Angliei, acțiuni care amenință pacea și securitatea internațională și reprezintă o încălcare serioasă a Cartei O.N.U.".

Au luat cuvîntul delegații Angliei, Franței, Statelor Unite, Uniunii Sovietice, Perului și ai altor state membre ale Consiliului de Securitate.

Discuțiile s-au referit la probleme de procedură privind aprobarea ordinei de zi.

Conferința de presă a lui Dulles

WASHINGTON 26 (Agerpres). La 26 septembrie, înainte de deschiderea la New York a ședinței Consiliului de Securitate, convocat pentru discutarea problemei Suezului, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a organizat o conferință de presă consacrată aproape exclusiv acestei probleme. După ce a citit o declarație pregătită dinainte, în care își exprimă speranța într-o „reglementare prin mijloace pașnice în conformitate cu principiile echității și ale dreptului internațional". Dulles a afirmat după cum relatează agenția United Press, că „presiunea economică va forța în ultimă instanță Egiptul să fie de acord cu o hotărîre acceptabilă puterilor occidentale".

Dulles a declarat din nou că guvernul S.U.A. intenționează să stabilească reguli care interzic navelor sub pavilion american să plătească taxele de trecere prin Canal direct guvernului egiptean.

Răspunzînd la alte întrebări ale corespondenților, Dulles a proferat amenințări prost mascate la adresa Egiptului în legătură cu poziția acestuia în problema Canalului de Suez.

Dulles și-a exprimat regretul în legătură cu incidentele de la frontiera dintre Israel și Iordania. El a declarat că nu vede o legătură directă între „această nouă izbucnire" și problema Suezului. Cu toate acestea, potrivit celor relatate de agenția Associated Press, Dulles a declarat că „nu poate exclude posibilitatea ca o anumită legătură să apară".

Dulles a declarat că S.U.A. vor sprijini Anglia și Franța cînd problema Suezului se va discuta în Consiliul de Securitate.

Menzies proferă amenințări

LONDRA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit știrilor primite din Canberra, la 25 septembrie în Camera Reprezentanților (Camera inferioară a parlamentului) din Australia s-a dezbătut problema Canalului de Suez. Primul ministru al Australiei, Menzies, a rostit o cuvîntare în apărarea politicii de dictat și amenințări dusă de puterile occidentale și a cerut să se ignoreze Organizația Națiunilor Unite dacă această organizație nu va adopta o hotărîre favorabilă acestor puteri. „Dacă O.N.U. se va dovedi inactivă, dacă ea nu va putea să aplice sancțiuni economice sau alte acțiuni eficace (împotriva Egiptului — n.r.), a spus Menzies, va trebui ca noi înșine să aplicăm sancțiuni... Nu trebuie să ne angajăm că oricare ar fi faptele și împrejurările noi nu vom recurge la forță. Menzies a încercat să justifice apelurile sale războinice prin referiri la pretinsa „ilegalitate" a acțiunilor Egiptului, care a naționalizat Compania Canalului de Suez.

Discursul lui Menzies a fost întrerupt de mai multe ori de exclamațiile pline de indignare ale deputaților laburiști.

Vizitele d-nilor Luther Evans și Jean Chevalier

Miercuri dimineața, d-nii Luther Evans, directorul general al U.N.E.S.C.O. și Jean Chevalier, șeful diviziei relațiilor cu statele membre, s-au întîlnit la Academia R.P.R. cu Comisia națională a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O.

La întîlnire au participat Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, acad. M. Ralea, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, academicienii I. S. Gheorghiu și Iorgu Iordan, membri în Prezidiul Academiei R.P.R., Boris Caragea, președintele Uniunii Artiștilor plastici, M. Andricu, vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., George Macovescu, directorul general al cinematografiei, academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., cercetători științifici, scriitori și alți oameni de știință și cultură.

Acad. Iorgu Iordan, președintele Comisiei naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., a salutat prezența celor doi oaspeți, în numele Comisiei naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., al Academiei R.P.R. și al oamenilor de știință și cultură din țara noastră. In continuare, acad. Iorgu Iordan a făcut o scurtă expunere asupra dezvoltării activității științifice din R.P.R.

Acad. M. Ralea, președintele I.R.R.C.S., a vorbit despre progresul culturii noastre și despre tradiția relațiilor culturale internaționale ale țării noastre.

Al. Sanielevici, membru corespondent al Academiei R.P.R. a făcut o scurtă expunere asupra stadiului actual și perspectivelor folosirii energiei atomice în scopuri pașnice în țara noastră.

Luînd cuvîntul dl. Luther Evans a spus între altele: „Este o plăcere pentru mine de a vă vizita atît de curînd după ce ați devenit membru al U.N.E.S.C.O. Am venit în mod special pentru a saluta intrarea dvs. în această organizație. Romînia este a 76-a țară membră a U.N.E.S.C.O. Sperăm că noi membri vor intra în viitorul apropiat în organizație spre a deveni astfel o organizație universală.

In prezența oamenilor de știință și de cultură din această țară doresc să vă spun că noi, la U.N.E.S.C.O., privim spre dv., oameni de știință și cultură, ca fiind baza pe care construiește U.N.E.S.C.O. Dv. sînteți prietenii noștri și sînt sigur că vom munci bine împreună.

Dl. Jean Chevalier a făcut apoi o expunere asupra organizării U.N.E.S.C.O. și asupra metodelor de colaborare a U.N.E.S.C.O. cu comisiile naționale ale statelor membre.

Acad. Iorgu Iordan a mulțumit călduros celor doi oaspeți pentru comunicările făcute. La sfîrșit, d-nii Luther Evans și Jean Chevalier au vizitat Biblioteca Academiei R.P.R.

Miercuri dimineața dl. Luther Evans, directorul general al U.N.E.S.C.O., și dl. Jean Chevalier, șeful diviziei relațiilor cu statele membre, au vizitat expoziția „George Enescu" și au asistat la o audiție pe discuri a unor lucrări ale marelui nostru muzician.

Tot în cursul dimineții acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului, a primit pe dl. Luther Evans și dl. Jean Chevalier. In cadrul întrevederii s-a discutat dezvoltarea relațiilor dintre țara noastră și U.N.E.S.C.O. în domeniul problemelor de învățămînt și educație.

★

Miercuri la amiază dl. Luther Evans, director general al U.N.E.S.C.O., însoțit de dl. Jean Chevalier, șeful diviziei relațiilor cu statele membre, a avut o conferință de presă la Casa Ziariștilor din București.

Directorul general al UNESCO a răspuns la numeroase întrebări puse de ziariști în legătură cu posibilitățile existente de a face cunoscută cultura romînească prin intermediul U.N.E.S.C.O., în legătură cu obiectivele conferinței generale de la New Delhi, în legătură cu contribuția U.N.E.S.C.O. la schimbul de informații, la cunoașterea reciprocă a modului de viață al popoarelor.

★

Miercuri seara Constanța Crăciun, ministrul Culturii, a oferit un cocktail cu prilejul vizitei în țara noastră a d-lor Luther Evans și Jean Chevalier.

Au participat: Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, acad. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului, acad. P. Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor, I. Pas și C. Prisnea, prim locțiitori ai ministrului Culturii, Al. Lăzărescu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Const. Dinculescu, locțiitor al ministrului Invățămîntului, Al. Buican și dr. I. Bogdan, vicepreședinți ai I.R.R.C.S., acad. Iorgu Iordan, președintele Comisiei naționale a R.P.R. pentru UNESCO, Boris Caragea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, Ion Dumitrescu, prim secretar al Uniunii Compozitorilor, I. Nistor, secretarul general al Comisiei naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., prof. univ. N. Sălăgeanu, rectorul Universității „C. I. Parhon", artista poporului Lucia Sturza-Bulandra, acad. Zaharia Stancu, și alți oameni de știință, artă și cultură.

In aceeași seară, d-nii Luther Evans și Jean Chevalier au asistat la spectacolul de deschidere a stagiunii Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. cu opera „Aida" de Verdi.

Sport

Concursul internațional de scrimă

Astăzi prima probă: floretă băieți

Incepînd de astăzi, sala Dinamo din Capitală găzduiește primele asalturi din cadrul Concursului internațional individual de scrimă *care reunește la București scrimeri fruntași din R. P. Polonă, Italia, R.P. Bulgaria și R.P. Romînă.*

După o lungă perioadă de inactivitate competițională, mai ales pe plan internațional a scrimerilor romîni inițiativa comisiei centrale de scrimă de a organiza această interesantă competiție este bine venită. Aceasta cu atît mai mult cu cît printre participanți sînt mulți scrimeri de valoare. Și pentru că ieri dimineață în sala Dinamo, unde se făceau ultimele pregătiri, l-am găsit pe tovarășul Titus Florin Predescu, directorul concursului, l-am rugat să ne spună cîteva cuvinte în legătură cu competiția care începe astăzi.

— Sîntem desigur nerăbdători să vedem la lucru pe oaspeții noștri dintre care mulți și-au cucerit laurii consacrării în acest frumos sport. Aș vrea ca pe scurt să vă spun părerea mea în legătură cu cele patru probe. Proba de debut a acestui concurs, cea de floretă băieți pare a fi foarte echilibrată. Principalii protagoniști ai probei se anunță italienii Luccareli și Favia clasați pe locurile 3 și 4 în campionatul Italiei, Twardokens al IV-lea floretist polonez, trăgătorii bulgari, care în ultima vreme au marcat un serios progres și scrimerii romîni, Gheorghe Matei și Tudor Ilie finaliști ai campionatelor republicane din acest an. La floretă fete prima șansă o au (în absența italiencei Bruna Collombeti) scrimerele romînce Olga Orban, Maria Vicol și Elena Samșudeanu, fără a neglija însă posibilitatea surprizelor pe care ni le pot oferi trăgătoarele poloneze și bulgare. La sabie și spadă spectaculozitatea caracteristică acestor arme va fi complectată de nivelul tehnic ridicat pe care ni-l promite valoroasa participare. Iar în încheiere, un amănunt interesant. Arbitrajul (exceptînd proba de sabie) se va face electric, așa că vom putea avea o imagine clară și foarte exactă a valorii participanților.

Am mulțumit interlocutorului nostru și înainte de a părăsi sala Dinamo am admirat frumoasele amenajări aduse de organizatori, pentru ca acest concurs să se bucure de un succes deplin și binemeritat.

Astăzi dimineață la ora 9 au loc seriile probei de floretă băieți urmate la orele 12,30 de semifinale. După amiază la ora 17,30 se dispută finala după care are loc festivitatea de premiere a primilor clasați.

A XII-a Olimpiadă de șah s-a încheiat

La 25 septembrie în sala centrală a Teatrului Armatei Sovietice a avut loc festivitatea de închidere a celei de a XII-a Olimpiade de șah, la care au participat echipele de șah a 34 de țări din Europa, America și Africa.

In aplauzele celor prezenți, arbitrul principal al campionatului mondial de șah, A. Ilmakunas (Finlanda), vicepreședinte al federației, a înmînat căpitanului echipei U.R.S.S., marelui maestru A. Kotov, cupa de aur — premiu transmisibil oferit echipei cîștigătoare a titlului mondial. Membrii echipei sovietice, marii maeștri M. Botvinic, V. Smîslov, P. Keres, D. Bornstein, M. Taimanov și E. Gheller au primit medalii de aur. Șahiștilor iugoslavi, clasați pe locul doi, li s-au oferit medalii de argint, iar celor maghiari, medalii de bronz pentru locul trei.

Ultima reuniune a „Turneului celor 3"

Miercuri seara a luat sfîrșit pe ringul instalat în incinta stadionului Republicii competiția de box „Turneul celor 3" la care au participat cei mai valoroși pugiliști din țara noastră. Un rezultat surpriză a fost înregistrat în întîlnirea dintre Ilie Gheorghe (Flamura Roșie) și Emil Cismaș (C.C.A.). Victoria a revenit la puncte lui Ilie Gheorghe după un meci rapid și spectaculos.

Iată celelalte rezultate înregistrate: M. Dobrescu (C.C.A.) învinge la puncte pe Toma Ilie (C.C.A.); Toma Constantin (Dinamo) termină nedecis cu V. Schiopu (C.C.A.); C. Dumitrescu (Știința) învinge la puncte pe I. Demeter (Flamura Roșie); N. Linca (Dinamo) termină la egalitate cu I. Dragnea (Dinamo); D. Rizea (Energia) face meci nul cu Șerbu Neacșu (C.C.A.); D. Gheorghiu (Dinamo) învinge la puncte pe P. Deca (Locomotiva); Gh. Negrea (C.C.A.) învinge prin KO. tehnic pe O. Cioloca (Dinamo)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52